kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 3 Sayı: 11-12 (55-56) | 16 Şubat 1979 Cuma | 500 Krş.

SİLAHIMIZ PARTİMİZ YAŞASIN KONGREMİZ

Zorlu, çetin mücadelelerden geçerek 2. Büyük Kongre'ye ulaştık. 1. Büyük Kongre'de 35 il çevresinde örgütlü Partimiz 2. Büyük Kongre'sine 53 il çevresinde örgütlü olarak ulaştı. 40 il yönetim kurulu, 279 ilçe yönetim kurulu ve temsilcilikleri ile örgütlenmesini yurt düzeyinde yaygınlaştıran Partimiz bugün sanayi bölgelerinin tümünde örgütlü bulunuyor.

Faşizm tehlikesinin arttığı, onbir ilimizin sıkıyönetim altında bulunduğu, Partimiz üzerindeki baskı ve saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde toplanan 2. Büyük Kongre'miz 1. Büyük Kongre'den bugüne kadarki gelişmeleri değerlendirecek ve önümüzdeki iki yıllık mücadele dönemine ışık tutacak kararlar alacak.

1. Büyük Kongre'den bugüne nitel ve nicel olarak gelişip güçlenen Partimiz 2. Büyük Kongre'sinden daha da güçlenerek çıkacak. Bir yandan işçi sınıfı içinde öncü unsurları Parti saflarına kazanırken öte yandan en geniş emekçi kitleler içinde yeni üyeler, yeni yandaşlar kazanacağız. Partimizi güçlendireceğiz.

Bütün illerde, bütün ilçelerde, fabrikalarda, mahallelerde ve köylerde örgütlenmemizi geliştireceğiz. İl örgütlerimiz, ilçe örgütlerimiz, çalışma ekiplerimiz bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini zafere ulaştırmak yolunda 2. Büyük Kongre'mizden daha büyük güçle çıkacaklar. Ve zafer mutlaka Partimizin olacak.

ÇARK BAŞAK

2. Büyük Kongre Toplanıyor

2. Büyük Kongre için hazırlanan poster

ZOR GÜNLERIN SINAVI

Behice BORAN
Genel Başkan

İşçi sınıf partilerinin gelişip güçlenmesi hem nitel, hem nicel olarak kendini gösterir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partileri için nitelik nicel gelişmeden öncelikli önem taşır. Partinin işçi sınıfının partisi olma niteliği gelişmiş, yetkin, tam değilse eğer, sayıların çokluğu o çokluğa orantılı bir ağırlık taşımaz. Partinin programı tüzüğü, demokratik merkeziyetçi örgütleniş, işleyiş ve disiplini, ideolojik yetişkinliği ve eylemsel etkinliği partinin niteliğini oluşturan bileşkenlerdir. Nitel yetişkinlikle birlikte nicel büyüklük de ağırlık ve etkinlik kazanır. Partinin nicel açıdan gelişmesi üyelerin, çalışma ekiplerinin, yerel örgütlerin artmasıyla ortaya çıkar. Nitel düzeyi yüksek, nicel varlığı büyük bir parti toplumun gidişinde belirleyici rol oynar.

Partinin nicel gelişmesi sayıca artmak demek olmakla beraber, bu, sayıları oluşturan bireylerin aynı kalacağı, varolan üyelere yenilerinin katılmasıyla sayfaların sürekli artacağı anlamına gelmez. Partinin üye sayısı, belli ölçülerde, oranlarda, bir yenilenme ile, yani, bir bölüm üyenin parti saflarından düşmesi ve yeni üye sayısının bu açığı kapadıktan başka bir fazlalık da oluşturması yoluyla artar. Partide sürekli bir üye yenilenmesi yapılır. Bir bölüm gider, bir bölüm gelir, gelenler gidenlerden fazla oldukça parti nicel olarak büyür. Bazan, bilinçli olarak sayıca büyüme durdurulur veya yavaşlatılır; hatta sayılar olduğu kadarından da düşürülebilir. Nedeni, partinin niteliğini koruma gereğidir. Parti yapısının özümseyemediği, etkin biçimde kullanamadığı gereksiz bir üye şişkinliği oluşmuşsa, sayıca büyümeyi durdurmak veya yavaşlatmak gerekebilir. Parti içinde sağlıksız eğilimler, hareketler belirmişse kesin olarak bunların tasfiyesine gidilir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partileri hem dışa dönük sınıfsal mücadele vererek, hem kendi içinde beliren sapma eğilim ve hareketleriyle, hizipçilikle mücadele ederek, onları tasfiye ederek, gelişirler, sağlamlaşırlar, arınırlar.

Belli bir sapma birden fazla kişiyi kapsıyorsa önünde sonunda bir hizip hareketine dönüşür. Ama tersi de olur, parti yönetimini ele geçirmek, baş olmak isteyen ihtiraslı kariyeristler büyüklük, liderlik tutkunları parti yönetimini yıpratma ve alaşağı etme yolunu seçerler, parti yönetimine yöneltikleri suçlamalar ister istemez parti çizgisinden sapmaya dönüşür ve bir hizip oluşur.

Partide, parti çizgisinden sapmaya izin olmadığı kadar hizipçiliğe de izin yoktur. Sapmalar parti birliğini, bütünlüğünü bozduğu, parçaladığı kadar hizipçilik de bozar, parçalar. Parti ise, hep vurguladığımız gibi işçi sınıfının sınıf mücadelesi aracıdır. Bu mücadelede alt olmamak, tersine başarı, zafer kazanabilmek için parti tek kollektif irade, karar ve eylem öznesi olmak zorundadır. Binlerce birey-üyeden oluşan partinin tek kollektif özne olarak hareket edebilmesi ise ancak demokratik merkeziyetçi örgütleniş ve işleyişle mümkündür.

Hiziplere (fraksiyon) izin vermeme ve organların çoğunlukla alınan kararlarının bağlayıcılığı, demokratik merkeziyetçiliğin temel taşlarıdır. Hizip (fraksiyon), parti karar organlarından ve disiplininden ayrı olarak kendi karar mekanizması ve iç disiplini olan, mensuplarının parti kararlarına göre değil, hizip kararlarına göre davrandığı bir gruplaşmadır; parti örgütü içinde bir başka örgütlenmedir, adeta «parti içinde parti» gibidir. Bir hizbi veya hizipleri barındıran bir işçi sınıfı partisinin tek bir mücadele öznesi gibi hareket edemeyeceği, partinin, işçi sınıfının sınıf mücadelesi silahı olma niteliğinin zayıflayacağı, önlem alınmazsa büsbütün yok olacağı uzun boylu üzerinde durmaya gerek kalmıyacak kadar açıktır.

Çoğunluğun kararına azınlığın uyması, organların kararlarının bağlayıcılığı kuralı da öyle. Burada da amaç ve ölçüt, partinin tek kollektif özne ve böylece de sınıfsal mücadele silahı olma niteliğini korumadır. Belli bir karar yanlış olsa dahi ona uyulması gereği de aynı gerekçeden kaynaklanıyor. Partinin tek kollektif özne ve böylece etkin sınıf mücadelesi silahı olabilme niteliğini korumak hiçbir hal ve koşulda ödün verilmez bir hedef ve ölçüttür. Yanlış bir karara geçici olarak uymanın (geçici olarak, çünkü yanlış karardan mutlak dönülür) neden olacağı zarar, karara uymamakla kollektif özneliğe, parti birliğine verilecek zarardan daha ciddi olacağı içindir ki kararlara uyulur. Kararların yanlışlığı, varsa, parti yapısının, işleyiş kanal ve kurallarının içinde, normal parti yaşamı sürecinde düzeltilir, sorunlar çözülür. Kollektif çalışma; tartışma, eleştiri ve özeleştiri bunun içindir. Bu çalışma ve süreç içinde birey, elbette ki, her şeyin en iyisini, en doğrusunu her zaman kendisinin biliyor olamıyacağını, belli konuda verilen bir kollektif kararın değil, kendi görüşünün yanlış olabileceğini de kabul edecektir. Benimsenen tutum, sen-ben çekişmesi değil; nesnel gerçekliğe uygun olanı, doğruyu hep birlikte saptamak, doğrularda birleşmek olacaktır.

Partide görüş ayrılıkları olabilir, doğaldır. Bunlar yukarıda kısaca belirttiğimiz biçimde ele alınır, işlem görür. Birey, mensubu olduğu birime çalışma ekibine, ilçe, il toplantısına, kongresine ve delege ise nihayet Büyük Kongreye görüşlerini getirir, tartışır eleştirilerini ileri sürer. Bunlar normaldir. Normal olmayan, parti disiplinine, birliğine aykırı düşen nokta, kendi görüşlerine yandaş kazanma çalışmalarına girişmek, gruplaşmaya ve parti içinde ayrı bir grup halinde davranmaya koyulmaktır. Bu hizipleşmedir, parti içi demokrasi, tartışma ve eleştiri özgürlüğü gibi sözde gerekçelerle yaldızlanıp yutturulamaz.

Asker disiplini edebiyatını bu çerçeve içinde yorumlamak gerekir. Ve de unutulmamalı ki, işçi sınıfı partisinden «öncü müfreze» olarak söz edilir ve parti disiplinine «demir disiplin» denir. Demir disiplin olması, kör, mekanik, ezici bir disiplin olması demek değildir. Tersine, ancak bilinçli, gönülden kabul edilmiş bir disiplin demir gibi sağlam, bükülmez, yani ödün vermez olur. «Asker disiplini» tekerlemesi bireyciliği ve bilinçli ya da bilinçsiz parti yıkıcılığını maskelemek için kullanılan bir kalkandan başka bir şey değildir.

Toplumların bunalım geçirdiği, işçi sınıfının üzerine baskıların arttığı, işçi sınıfı militanı olma bedelinin yükseldiği dönemlerde işçi sınıfı partilerinde aynı nedenlerden kaynaklanan, ama birbirine zıt iki süreç görülebilir. Yorulanlar, işçi sınıfı militanı olmanın bedelini, ödemek istemeyecek kadar yüksek bulanlar Parti'den ayrılırlar. Bunlar içinde, kendi kendisince «ben şahsımı bu ka-

→

PARTİMİZ ÖNÜNDEKİ GÖREVLERİN ÜSTESİNDEN GELECEKTİR

Nihat Sargın
Genel Sekreter

8. İl Temsilcileri Toplantısı'nın ikinci oturumunu açıyorum. Bu toplantı, Merkez Yönetim Kurulu'muzun önerisiyle kısa sürede hazırlandığı için, arkadaşlara yazılı olarak tebligat yapılamadı. Bundan dolayı da, telefon ve telgrafla yapılan bildirimlerde, öyle sanıyorum ki, gündemi tam açıklığıyla iletme olanağı da olamadı. Bu yüzden ben bir kez daha tekrar edeceğim.

Birinci oturumda Genel Başkanımızın konuşmasını dinlediniz. Böylece gündemin birinci maddesi tamamlanmış oldu. Gündemin ikinci maddesi, Genel Başkanımızın açıkladığı görüşler çerçevesinde Parti yapısına ilişkin bazı sorunların bir kez daha altını çizerek belirtmek üzere, benim sizlerle söyleşim olarak belirlendi. Daha sonra üçüncü maddede, il temsilcisi arkadaşlarımızın konuya ilişkin olarak, hem görüşlerini, hem de —varsa— sorularını öğreneceğiz ve yanıtlamaya çalışacağız. Ve toplantı, gündemin dördüncü maddesi olan Genel Başkanımızın kapanış konuşmasıyla son bulacak. Onun için, ilk sözü bu ikinci oturumda ben almış oluyorum.

DAHA GÜÇ KOŞULLAR ALTINDA

Arkadaşlar,

Sabahki oturumda Genel Başkanımızı dinlediniz. Daha güç koşullar altında Parti çalışmalarını yürütmek durumundayız. Gerçi Türkiye, sıkıyönetim bakımından pek «talihli» (!) sayılabilecek bir ülkedir. Kendi belleğimi şöyle çocukluğumdan bu yana yokladığım zaman, oldukça uzun süreler İstanbul'da sıkıyönetim altında yaşadığımızı anımsıyorum. Ayrıca İstanbul'da olmamakla birlikte, benim çocukluğumun geçtiği dönemlerde, başka illerimizde de sıkıyönetimin varolduğunu biliyorum. Benim İstanbul'da hatırladığım ilk sıkıyönetim, zannediyorum, 1940'da başlamıştı, İkinci Dünya Savaşı sırasında. Savaş 1945'de bitti, ama sıkıyönetim gene devam etti, 1948'lerde ancak son buldu. Ben henüz ortaokul öğrencisiyken başlayan sıkıyönetim, Üniversitede iken üyesi bulunduğum ilerici öğrenci derneğinin 1947 19 Mayıs'ında bir «bağımsızlık» toplantısı tertiplemesini engellemesinden de anımsıyorum ki, o sıralarda henüz devam ediyordu. Daha sonra hatırladığım ikinci sıkıyönetim, 6-7 Eylül olaylarıyla ilgili olarak ilan edilmişti. O sıkıyönetimin ilk icraatı olarak bizler tutuklandık. Zamanın başbakanı Menderes'in, bu işi solcular yaptırmıştır, yahut da yapmıştır diye verdiği beyanata hak kazandırmak için. Ondan sonra 1960'da 27 Mayıs öncesi sıkıyönetimi geldi. O teğet geçti. Yalnız evden, bizim evden bir kişiye bavullarını hazırlaması, sıkıyönetim sınırları dışına çıkarılacağı tebliğ edildi, ama 27 Mayıs geldi, uygulanamadı. Bu sıkıyönetim de bir süre devam etti. Arkasından 22 Şubat, 21 Mayıs dolayısıyla yeniden ilan edildi. Sıkıyönetim, bu olayları yaratan cunta için ilan edilmişti, ama sonunda bugünkü Yürüyüş dergisinin bir benzeri olan Sosyal Adalet'i kapattığı gibi Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanını Ankara'ya sokmama kararı aldı. Ve o karar dinlenmeden Ankara'ya gelindi. O dönemde de partili olan arkadaşlar anımsayacaklardır. Daha sonraki sıkıyönetim 16 Haziran dolayısıyla oldu. Doğrudan Partiye karşı bir girişim, hatırlıyabildiğim kadarıyla, ancak İstanbul il merkezimizin aranması şeklinde kendini göstermişti. Ama birçok partili işçi arkadaşımız sıkıyönetim döneminde hapiste kaldı. Bundan sonraki sıkıyönetim ise 12 Mart döneminin sıkıyönetimi. O zaman olanları hepiniz biliyorsunuz.

Onun için şimdiye kadarki deneyimlerimiz, sıkıyönetimin hangi nedenle ve ne gerekçeyle ilan edilirse edilsin, bizler için daha elverişsiz koşullar ortaya koyduğunu göstermektedir. Bir kere, adı üstünde «sıkıyönetim» olduğu için zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerimizin daha fazla kısıtlanması, askıya alınması söz konusudur. Ama biz sosyalistler ve partimiz için, işçi sınıfı partisi için bu kısıtlamanın daha da fazla olması kuşkusu her zaman mevcut. Bu bakımdan, Partimizin etkin çalışmalar yürüttüğü ve aralarında İstanbul, Ankara, Adana gibi Türkiye'nin önemli merkezlerinin de bulunduğu 13 ilimizde ilan edilmiş bulunan sıkıyönetim koşullarında Parti çalışmalarında çok daha dikkatli titiz olmak durumundayız.

ANA İLKELER HER ZAMAN GEÇERLİ

Arkadaşlar; Partimizin yapısını ve işleyişini belirleyen ana ilkeler, bugünkü sıkıyönetim koşullarında değil, çok daha kısıtlı ortamlarda, olanakların hemen hemen kalmadı denecek kadar daraldığı koşullarda bile Parti çalışmalarını yönlendirebilecek durumdadır. Bu bakımdan, sıkıyönetim koşullarında Partimizin yapısı ve işlerliğinde bir değişiklik söz konusu değil. Ancak o ilkeleri hayata geçirme açısından çok daha dikkatli, titiz ve becerili olma zorundayız.

Nedir Türkiye İşçi Partisi'nin işleyiş mekanizmasının ana ilkesi? Hepimiz biliyoruz, demokratik merkeziyetçilik. İşte şimdi, uzun zamandanberi Partimizin kuruluşundanberi gerek toplantılarımızda, gerek yazılarımızda, gerek seminerlerimizde, eğitim toplantılarımızda devamlı işlediğimiz ve çalışmalarımızla örneğini vermeye çalıştığımız bu ilkenin tam ve gerçek anlamıyla yerleştirilmesinin, yerliyerine oturtulmasının günüdür. Demokratik merkeziyetçilik ilkesi, çok basitçe söyliyeyim, kitle içinde Partinin duyargaları, antenleri olan üyelerimizden, ekiplerimizden başlayarak orda edinilen bilgileri, istemleri, verileri adım adım ve giderek genelleştirerek, aşağıdan yukarıya doğru, adım adım daha genelleştirilmiş biçimiyle en yukarıya kadar iletilmesini sağlayabilmek, diğer yandan, yu-

→

---

dar severim, bundan öte ben yokum» diyerek iki satırlık istifa mektuplarıyla ayrılanlar çoğu kez çok azınlıktadır. Daha yaygın olan yöntem, hem işçi sınıfının politik hareketinden, Parti'den uzağa dümen kırmak, hem de bunu devrimciliğe, militanlığa, bilimsel sosyalistliğe halel vermeden yapmaktır. Bu yöntemin aldığı biçim de, Parti'yi sapmayla, yöneticileri ihanetle ve/veya literatürde sözü geçen oportünizm, revizyonizm ve benzeri etiketlerle suçlamaktır. Partiye bağlılık, Parti'yi «kurtarmak» adına parti yıkıcılığına dahi gidilir. Sonunda Parti'den çıkarılma durumuna gelindi mi, gadre uğramış bir kahraman, bir «martir» konumuna geçilir. Partiyi suçlama ve Partiden çıkarılma emperyalizmle yerli büyük burjuvazi ve yönetimi gözünde bir «temiz kağıdı almak»tır. Artık dış ülkelerde göreve tayin edilmek, yüksek öğrenim kurullarında öğretim üyesi olmak yolları açılır. Yakın gelecekte kopacağı hesaplanan politik «kıyamet»ten kaçılmış, emin sularda demir atmış ve de bilimsel sosyalistliği kimseye bırakmamış olunur.

Zor zamanlarda işçi sınıfı partisinden böyle yaprak dökümü olur, ama bu partiyi zayıflatmaz, tersine sağlıksız, dayanıksız ögelerden arındırarak güçlendirir. Zor koşullar bir yandan yaprak dökümüne neden olurken, öte yandan da partinin saflarını sıklaştırır; dayanışmayı, birliği, kararlılığı, direnci güçlendirir. Ak koyun, kara koyun zor günlerde belli olur.

Üyelerin bir tekini bile yitirmemek için özen göstereceğiz. Dostça, yoldaşça, anlayışla hareket edeceğiz. Anlatarak, tartışarak, inandırarak görüş ayrılıklarını gidermeye, doğruları kabul ettirmeye çalışacağız. Ama parti birliğini, dayanışmasını, disiplinini bozanlara, parti çizgisinden sapanlara hoşgörümüz yoktur, bunların partide kalmasına izin verilemez.

kardan aşağıya doğru da edinilen bu bilgiler, istemler, bu veriler çerçevesinde somut durumun, somut analizini yaparak kararlarımızı vermek ve bu kararların alt birimlerce kesin olarak uygulanmasını sağlamak. Demokratik yapının diğer bir gereği olan seçim mekanizmasından ve diğer noktalardan burada yeniden söz açmıyacağım. Ancak özellikle belirtmek istediğim, bu aşağıdan yukarı ve yukarıdan aşağı işleyişin eksiksiz ve kesin olarak yerine getirilmesi gereğidir. Bundan dolayı, bu ilke çerçevesinde yürütülen çalışmalarımızda bununla doğrudan ilgili bazı noktaların bir kez daha altını çizmek istiyorum. Bunlardan birincisi, çalışma ekiplerine dayalı olan Parti yapısının daha da güçlendirilmesi gereğidir.

ÇALIŞMA EKİPLERİNE DAYALI PARTİ YAPISI

Arkadaşlar; tüzüğümüz başka bir kurul veya büroda görevli olmayan tüm parti üyelerinin bir çalışma ekibinde görevli olmasını öngörmüştür. Bu yıl, daha doğrusu geçtiğimiz yıl, çalışma ekiplerimizin şimdiye kadarki deneylerinden yararlanılmak üzere Çalışma Ekipleri Genelgesi tartışmaya açılmıştı. Bu tartışma sonunda ileri sürülen önerilerden biri, diğer birçoklarıyla birlikte Merkez Yönetim Kurulu'nca benimsendi. Ama bu öneri bir tüzük değişikliğini gerektirdiği için kongremize tüzük değişikliği olarak sunulmak üzere şimdilik bu öneri konusunda bir işlem yapılmadı. O datüzükteki «diğer pir parti kurulu veya büroda» ibaresinin dahi kaldırılarak, bütün parti üyelerinin bir çalışma ekibinde mutlaka yeri olması, ancak böyle bir kurul veya büroda görevli olduğu sürece ekibin diğer çalışmalarından izinli sayılmasıdır. Bugüne kadarki deneyimlerimiz, çalışma ekiplerimiz açısından daha büyük bir açıklık getirecek böyle bir adımın atılmasının yerinde olacağını ortaya koymuştur. Ekiplerimizden, onların üst kurullarından gelen raporlar bunu göstermektedir. Yalnızca bu örnek bile, çalışma ekipleri konusunun örgütümüzce ne kadar dikkatle ve içtenlikle değerlendirildiğini ortaya koymaktadır. O halde, bundan sonra, ekip çalışması konusuna çok daha büyük bir ağırlıkla eğileceğiz. Ekiplerimiz yoksa kuracağız, varsa işlerliğe kavuşturacağız ve ekip dışında üye kalmamasını mutlaka gerçekleştireceğiz.

BİR BİRİMDE GÖREVLİ OLARAK MUTLAKA ÇALIŞMAK GEREĞİ

Hep bildiğiniz üzere, Parti üyesi olmak, yalnızca, Parti'ye gönül verdiğini, Parti ilkelerini benimsediğini belirtmek demek olan Giriş Bildirgesi'ne imza atmakla bitmiyor. Kuşkusuz, buna ek olarak aidatını ödeyecek, ama bu da yetmiyor. Mutlaka, Parti'nin bir kurulunda, bir bürosunda, bir ekibinde de görevli olarak çalışmak gerekiyor. Parti ilkeleri doğrultusunda ve verilen kararlar uyarınca çalışmak gerekiyor. İşte bu ilkemizi bugün daha tam ve kesin olarak yaşama geçirme durumundayız.

Bir çalışma ekibinin işlerliğe kavuşabilmesinin ilk koşulu, bir ekibin ilk toplantısının ilk gündem maddesi, —daha önce bir ekibimizin deneylerinden kalkarak Çark Başak'da da yayınlanmıştı sanıyorum— ekip üyelerinin birbirlerini sadece ekip toplantısı sırasında değil, evlerine de bizzat giderek görebilmeleri, gerektiği zaman birbirlerini çok süratle ve kolayca bulabilmeleridir.

Arkadaşlar; ekip için bu böyle ya, kurul için haydi haydi böyledir. Küçük kasabalarımızda, ilçelerimizde belki çok önemsenmiyebilir, buna gerek duyulmayabilir, çünkü herkes birbirini kolayca bulabilir. Buradan davetli olarak yalnızca isminin yazdırılması bile böyle yerlerde postacının, aranan arkadaşımızı bulmasına ve telefon başına getirmesine yetiyor. Doğal olarak, kurul üyeleri, ekip üyeleri de birbirlerini kolayca bulabilirler. Ama özellikle İstanbul, Ankara gibi büyük kentlerimizde bu, ayrıca önem taşımaktadır. Bütün kurul üyelerinin, ekip üyelerinin birbirlerinin evlerini bilmesi, ivedi bir kurul toplantısı gerektiği zaman, birbirlerine danışacakları işler olduğu zaman hemen evlerini bulabilmeleri sanıldığından da fazla önem taşımaktadır Parti yaşamında. Bunu şimdiye kadar tam olarak gerçekleştirdiğimizi söyleyemeyiz. Çok basit gibi görünen bu ilk adımda işe başlıyacağız.

İkicisi, muntazaman toplantıların yapılması. Parti örgütümüzün bir yanıyla devamlı kuruluş halinde olduğunu, yeni yeni örgütler yeni yeni ekipler kurduğumuzu gözönüne alırsak, daha önce kurulmuş ve belli bir işlerliğe kavuşmuş örgütlerimiz için bu bir sorun olmaktan çıkmıştır artık ama, daha yeni henüz kurulmuş ve birbirlerini kuruluş sırasında ancak tanıma olanağına kavuşmuş, daha önce tek tek Partiye kaydolup aday üye olmuş veya başka bir yerden, kuruluşu yapılan kente nakletmiş üyelerin, muntazam kurul toplantısı yapmalarının önemini yeniden belirtmek durumundayız.

RAPOR MEKANİZMASI

Bunlara bağlı diğer bir konu da üst kurullarımıza bilgilerimizin, istemlerimizin, değerlendirmelerimizin iletilmesi açısından büyük önemi olan «rapor» mekanizmasının işlemesi ve giderek kurumlaşmasıdır. Tüzüğümüz rapor konusunda, tüzük maddesi olarak iki noktayı belirtmiştir.: 6 ayda bir üye durumunu ve mali durumu içeren raporları üst kurullara iletmekle alt kurulları yükümlü kılmıştır. Mali yönetmeliğimiz ise, bunu bir adım daha ilerletmiş, alt kurulların «üst kademe harcamalarına katılma payları»nı hesap edip süresinde gönderebilmeleri açısından her ay mali durumun saptanması, aylık bilançonun çıkarılması ve bu raporla birlikte üst kademe harcamalarına katılma payının gönderilmesini öngörmüştür. Bunun dışında belirli sürelere bağlı olmamakla birlikte, hatırlayacaksınız, muhtelif konularda da Genel Merkezin genelgeleriyle bazı sorunların Parti içinde tartışılıp bununla ilişkili raporların hazırlanması üst kurullara iletilmesi istenmiştir. Ayrıca böyle İl Temsilcileri, Bölge Temsilciler Toplantıları vesileleriyle bazı gündem maddelerine ilişkin raporların hazırlanıp toplantıya sunulmaları da istenmiştir. Böylece, bu konu adım adım geliştirilmeye çalışılmıştır.

Ama şimdi arkadaşlar, bunu daha ciddi ve belli sürelere bağlı olarak yapma durumunda olacağız. Madem ki, en aşağıdan en yukarıya doğru bilgileri, istemleri, kitlenin beklentilerini, olup bitenleri bildirme durumundayız, bunu raporlar haline getireceğiz. Ve bu rapor mekanizmasını daha ciddi olarak işleteceğiz. Uzun yazılara, hikaye anlatmaya gitmeksizin işin özüne değinen birkaç cümle ile de olsa bunu gerçekleştirmeye çalışacağız. Gerçi, bugün de ilçelerimiz illerine, illerimiz de Genel Merkeze, kısmen de olsa bunu yapmaktadırlar. Belli konularda olup bitenleri, ayrıca ek bilgiler vererek, yahut yapılan bir çalışmayı hem aktarma, hem de o çalışmayla ilgili olarak bilgi ve deneyimlerini eklemek suretiyle mektuplar halinde şimdi de yapmaktadırlar, ama bunu belli sürelere bağlı ve daha ciddi işler bir mekanizma haline getireceğiz bundan sonra, Büyük Kongremizden sonra. Bu mekanizmada postadan da yararlanacağız kuşkusuz, ama daha sonra sözünü edeceğimiz yayınların dağıtımında uygulanacak yeni usullerde olduğu gibi ve o dağıtım ağından da yararlanarak gerekirse sözlü biçimde bu raporların iletilmesini sağlayacağız. Velhasıl 6 aylık süreler içinde temsilciler toplantısı dolayısıyla yapmakta olduğumuzu daha sık süreler içinde gerçekleştireceğiz. Örneğin çalışma ekipleri başkanlarının toplantısında ekip başkanları sözlü raporlarını sunacaklar, şu gün şu yapıldı, şunu gördük, şunu duyduk.. gibi. Bunlar daha sonra ilçede birleştirilip ile, ilden de Genel Merkeze intikal ettirilecek. Şimdi olup bitenler konusunda, bırakın Parti'nin kendi özgün çalışmalarını, bilgi ve istemlerin aktarılmasını, bizim dışımızda cereyan eden olaylar, olup bitenler konusunda da, bugünkü sıkıyönetim koşullarında, genel haberleşme araçlarından, kitle iletişim araçlarından, zaten kısıtlı olan o olanaktan da eskisi kadar bile yararlanma durumunda değiliz. Çünkü bazı olaylar sansüre uğrayabilir, gazeteler yazmayabilir, TRT vermeyebilir, ama bu bilgileri edinebilmek bakımından da bu rapor mekanizmasının işletilmesi büyük yarar sağlayacaktır. Ancak böylece genel durum tam olarak değerlendirilebilir ve en salim, en uygun kararlar alınabilir.

Aynı şey telefonlar için de geçerlidir. Telefonlar açısından da dinleme, teype alma gibi haberleşme hürriyetini zedeleyici kısıtlamalar getirilebilir. Bunu da her zaman aklımızda tutacağız mutlaka böyle olmasa bile. Belki, denebilir ki, bizde sıkıyönetim olmadan da bu koşullar vardı ve bizler bunu bilmekteyiz. Ama bir kez daha dikkati çekmekte yarar görülmüştür. Gerçekten sıkıyönetim olmadan da bu türlü yasal olmayan işlemlerin yapıldığına ilişkin olarak en azından 12 Mart dönemindeki belgeler, bilgiler elimizde belleğimizde bulunmaktadır.

ESAS OLAN KİTLE İÇİNDE ÇALIŞMA

Diğer yandan, çalışmalarımızın ağırlığını lokal çalışmalarında yoğunlaştırmayacağız. Daha önce, bunu bir kere daha belirtmeye çalışmıştım; Yurt ve Dünya'da da yayınlanmıştı, bizim lokallerimiz, ilçe merkezlerimiz, il merkezlerimiz esas olarak kurullarımızın, bürolarımızın çalıştıkları yerlerdir, öyle olmalıdır. Arkadaşlarımızın uğrayıp dünya olaylarından haberdar olacağı, soru soracağı, öğreneceği, okuyacağı yerler olması ikinci planda kalır. Asıl çalışmalarımız kitle içinde olacaktır. Lokale gelmek kuşkusuz bir adımdır ama, bir parti çalışmasının ilk adımı bile değildir. Bizler ekibimiz içinde çalışacağız. Çalışmalarımızın sonucunu lokale gelerek kurullarımıza ileteceğiz. Asıl yerimiz kitlelerin içi olacak, çalışmalarımız orada olacak. Böyle bir çalışma insana daha zor, daha güç gelebilir, doğrudur. Lokalimizde hep

yakınlarımızla, arkadaşlarımızla biraradayız, aynı sözleri söylüyor, aynı biçimde duyuyor, düşünüyoruz. Ve birbirimizin bilgisinden, becerisinden, konuşma sırasında, söz arasında da olsa devamlı yararlanıyoruz. Ama kitle içinde öyle değil. Bizimle tıpatıp aynı bilgide, aynı düşüncede, aynı davranışta olmayan insanlar arasındayız, aynı sınıfsal kesimden gelsek bile. Ama Genel Başkanımızın belirttiği gibi, eğer işçi sınıfı içinde daha geniş ve yoğun kök salmak, dalbudak salmak istiyorsak, eğer kırsal kesim içinde de aynı şeyi yapmak istiyorsak, yerimiz onların arasıdır. Ondan dolayı bu noktada da daha dikkatli olacağız. Eğer zaten bir ekip üyesi isek, hepimiz birer ekibe bağlıysak, o ekibin de belli bir çalışma düzeni varsa, bizim için «işte bugün serbestim, Parti'ye bir uğrayayım, bakayım arkadaşlar ne yapıyor, Parti çalışmaları nasıl gidiyor, gider konuşurum; dünyanın, Türkiye'nin durumundan, Parti çalışmalarından bilgi, havadis alırım; hem durumu daha iyi kavrar, hem de rahatlarım» demenin de anlamı kalmayacaktır. Parti ekipte tecessüm edecek, ekipte somutlanacaktır.

Lokalden söz açmışken bir noktayı daha hatırlatmak isterim. Doğrusu ben de tam hatırlamıyordum; onun için sıkıyönetim ilan edilir edilmez yeniden bir sıkıyönetim yasası alıp baştan sona bir kere daha okumak lüzumunu hissettim. Çünkü sıkıyönetim yasası eski bir yasaydı, 71'de değiştirildi. Daha sonra, yanılmıyorsam 1972-73'lerde yeni bir değişikliğe daha uğradı, bazı maddeleri yeniden değiştirildi. Ve biliyorsunuz, her değiştirme eskiye oranla biraz daha geriye doğru, daha kısıtlayıcı yönde oldu. Son şeklinde Parti merkezleri de dahil, her türlü dernek, kulüp, işyeri, ev, konut, TRT gibi özerk kuruluşlar dahil bütün resmi daireler, üniversiteler... velhasıl üstü bir damla kapalı olarak akla gelebilecek nereleri varsa sıkıyönetim makamlarınca aranabileceği hükme bağlanmış. Bundan dolayı, hiç değilse bir olasılık olarak, davetli olmasa bile gelebilecek böyle «konuklar»ımıza karşı lokallerimiz, daha hazır, daha düzgün olmalıdır. Lokallerimiz daima derli toplu, düzgün olmalıdır; bu olasılığa karşı hazır olmalıdır. Bunun olacağını, mutlaka olacağını, kuşkusuz söylemek istemiyorum, ama yasanın bu olanağı verdiğini belirtmek istiyorum, biz de bu olasılığı bilerek davranacağız.

Arkadaşlar; şimdiye kadar belirtmeye çalıştığım, aşağıdan yukarıya doğru bu mekanizmanın eksiksiz çalışması sıkıyönetim koşullarının, haberleşme olanaklarını, daha doğru bir deyimle yalnızca bizim değil, genel olarak haber alma olanaklarını daha büyük bir kısıtlama içine soktuğu bu dönemde, bizim için ayrıca önem taşımaktadır. Bulunduğumuz çevrenin durumunu, kitlelerin istemlerini, bizim bilgi ve deneyimlerimizi adım adım en üst kurullarımıza kadar ileteceğiz ve onların, belki tek başına fazla bir anlamı olmasa bile bütün bu bilgileri topluca değerlendirip daha doğru bir sonuca varmalarına, daha salim kararlar almalarına yol açacağız.

KARARLARIN KESİN UYGULANMA GEREĞİ

Demokratik merkeziyetçiliğin ikinci bir yanı olduğunu söylemiştim, o da yukardan aşağı çalışmaların düzenlenmesi:

Arkadaşlar; sık sık tekrar ederiz, hepimizin ezbere bildiği bir husustur, tüzüğümüzde de açıkça belirtilmiştir: Üst organların kararları alt organları ve parti üyelerini bağlar. Alınan kararlar kesinlikle uygulanır. Bir karar alınıncaya kadar ilgili ve yetkili kurullarda, organlarda sonuna kadar tartışılır, görüşlerin birleştirilmesine çalışılır. Konunun muhtelif yanları gözden geçirilir, incelenir. Ama bir kez karar alındı mı, ona sonuna kadar uyulur. Bir karara, hatta içimizden bunun pek de doğru olmadığı sonucuna varmış olsak bile; arkadaşlarımızın, çoğunluktaki arkadaşlarımızın açıklamaları, ileri sürdükleri kanıtlar bizi tam ikna etmemiş olsa bile, bu karara uymakla ancak Parti bundan, kararın yanlış olabilmesine karşın, yarar sağlıyabilir. Çünkü bu karar yanlış olsa bile, ki bu zaten enderi nadirattan olacak bir durumdur, ama bir varsayım olarak söylüyorum, yanlış olsa bile, bu karara uyulması ve gereklerinin yerine getirilmesi, bu kararın uygulanması ancak yanlışlığını ortaya çıkarır ve nerede bir yanlış yapıldığı anlaşılarak, bir daha o yanlışlara düşülmemesine çalışılır. Ve böylece Parti, o yanlış kararından dahi, daha sonrası için büyük deneyler edinir ve bir daha aynı yanlışa düşmez. Böylece Parti o kararın uygulanmasından yarar sağlayarak çıkar. Onun için tüm kararların kesin olarak uygulanması gerekir.

KIŞLA DİSİPLİNİ DEĞİL: BİLİNÇLİ DİSİPLİN

Duyuyorum, çok nadir söylenmiş ve ancak bir iki yerde duyulmuş olsa dahi, kulağıma kadar geldi, demokratik merkeziyetçiliğin bu kuralına kesin olarak inanmış ve bunu savunma durumunda olan arkadaşlara «asker üyeler» dendiğini. Arkadaşlar; biz kışla disiplini uygulamayız. Orada körükörüne, kendi elinde olmadan, kendi ihtiyariyle olmadan mecubri olarak girdiğin bir örgütün içinde, kararın alınmasında hiç bir suretle katkıda bulunmadığın bir örgütün içinde körükörüne bir itaat ve disiplin beklenir. Bu bakımdan belirttiğim durumun asker kelimesinin çağrıştırdığı durumla yakından, uzaktan bir ilişkisi, ilintisi yoktur, olamaz. O anlamda bizler elbette askerler değiliz. Bizler kendimiz, kendi düşüncemizle vardığımız bir sonuç olarak böyle bir partinin gerekliliğine inanmış, gerekliliğine inandığımız partinin Türkiye İşçi Partisi olduğuna karar vermiş ve kendimizin de orada çalışmamız gerektiğine sosyalist bilincimizle inanmış olarak gelmiş, Partiye üye olmuşuz, kendi irademizle. Bir kez burada fark var. Ayrıca söylediğim gibi, parti yaşamı bir kışla yaşamı değildir. Ama demokratik merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasını mutlaka bu deyimle adlandırmak isteyenler varsa, onlara demek gerekir ki, «evet, biz bir anlamda askeriz, ama neyin askeriyiz, sosyalizmi kuracak olan gücün erleriyiz, bundan da iftihar duyarız».

Bu bakımdan, bundan önce zaten yapmadığımız, ama şimdi bizim için daha da büyük önem taşıdığı için bir kez daha dikkati çektiğimiz, üzere lüzumsuz gevezeliklerle vakit geçirmeden, bir kararın alınması için elimizden gelen katkıyı esirgemiyeceğiz, ama karar alındıktan sonra ona kesinlikle ve tastamam uyacağız.

DEMOKRATİK OLANAKLAR DAHA KISITLANIYOR

Arkadaşlar, nasıl haber alma, dünyanın ve Türkiye'nin durumunu öğrenme bakımından kısıtlı da olsa, bugüne göre daha fazla yararlanabildiğimiz kitle iletişim araçlarından şimdi istediğimiz gibi yararlanamıyacaksak, bundan sonrası için, Parti propagandası açısından da elimizdeki olanaklar şüphesiz daha kısıtlı olacaktır. Örneğin, şimdiye kadar, eğer bir karar almışsak, uygun görmüşsek rahatlıkla afiş asabiliyor, bildiri dağıtıyor, toplantılar düzenliyor, mitingler, yürüyüşler, meydanlarda dergi satışları.. yapabiliyorduk. Oysa şimdi yasal açıdan bu olanaklarımızın daha fazla kısıtlanması tehlikesine enazından maruzuz. Bugün için, sıkıyönetim bölgelerinde partilerin normal çalışmaları konusunda bir engelleme bahis konusu olmadığı söylenmiştir, örneğin bu toplantımız gibi. Ama şunu da belirteyim ki, bu toplantı bile, tüzüğümüz gereğince yapılan bu toplantı bile ilk anda daha öncekilere uymayan bir uygulama ile karşılaşmıştır. Şimdiye kadar, kendi lokallerimiz yetmediği, kendi il merkezlerimiz, Genel Merkezimiz, böyle bütün arkadaşların birarada bulunmasına elverecek kadar geniş olmadığı için, devamlı olarak bu toplantılarımızı, bugünkü gibi salonlarda yapmaktaydık, biliyorsunuz. Parti merkezlerinin dışında, kapalı bir salonda yapılan toplantının, yanlış anlaşılarak herkesin katılabileceği bir «kapalı salon toplantısı» gibi telakki edilmesine yol açmamak için, hiçbir yasal sorumluluğumuz olmamakla birlikte biz gene de diğer resmi görevlilerin de yanlış anlamalarını önlemek amacıyla uyarmak için, bir iki gün önce, «böyle bir toplantı yapıyoruz; bu toplantı, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'nın istisnalarla ilgili 5. madde (a) fıkrası kapsamına girmektedir, bilginiz olsun» diyorduk. Ve böylece de, daha başından bir yanlış anlaşılma ve ona bağlı olarak hani «bildirim verdiniz mi, süresinde mi verdiniz?..» gibi çıkabilecek lüzumsuz tartışmalardan da kurtuluyorduk. Bu sefer de öyle yapıldı. İl başkanımızdan öğrendiğimize göre, Vilayetten havale edilen bildirimin Ankara Emniyet Müdürlüğüne verilmesi sırasında, «efendim, denmiştir, bu toplantı istisna hükmüne girmiyor; gerçi bugüne kadar siz öyle yapıyordunuz, biliyoruz, polisleri bile aynı gerekçe ile içeri sokmazdınız; bu Parti'nin iç toplantısıdır, derdiniz, ama bizim kanaatimize göre bu toplantı, kanunun kapalı salon toplantısı hükmüne girmektedir. Kapalı salon toplantıları için ise sıkıyönetimin kararı var, 15 gün önce bildirimde bulunmanız ve izin istemeniz gerekirdi». Yani bildirim yetmiyor, hem bu 15 gün önce yapılacak, hem de izin şartına bağlanmış durumda. Durumun böyle olmadığını arkadaşlarımız anlatmaya çalışmışlar. İlk anda dinlememişler. Sonra daha başka üst mercilere durum iletilmiş, bildirilmiş. Neticede hak verilebilmiş. Ama görülüyor ki arkadaşlar, bu toplantıya hayır diyemiyenler, yarın bir kapalı salon toplantısına, izin şartına bağlı olduğu için hayır diyebilirler pekala. Demek istediğim, elimizdeki demokratik araçların, zaten kısıtlı olan bu araçların şimdi daha da kısıtlanmış olmasıdır, parti çalışmaları açısından. Diğer yandan, bu kısıtlı ortamda parti çalışmalarını üstelik daha da etkinleştirmek zorunda olduğumuza göre, ne yapacağız,

hangi araçlardan öncelikle yararlanacağız, sorusu ortaya çıkmaktadır.

PARTİ YAYINLARININ ARTAN ÖNEMİ

Arkadaşlar, burada, Partinin yayınları, süreli ve süresiz yayınları büyük önem taşıyor. En doğru haberi, olup bitenler hakkında hem en doğru haberi, hem de işçi sınıfı partisinin görüş açısından yorumunu vermek, Parti'nin görüşünü iletmek, böylece kitleler içinde yeni yandaş ve partililer kazanmak bakımından da Parti yayınları eskisinden daha fazla önem kazanmaktadır.

Bugüne kadar, gündelik basın dediğimiz büyük basın önce Parti'yi görmezlikten gelmiş, ancak daha sonra görmezlikten gelemez hale gelince kenarından köşesinden bildirilerimizi koyar olmuştu. Bu da kısıtlanabilir. Bizimkiler kendi kendilerini sansür etmekte üstündürler, resmi bir kısıtlama olmasa da. Bugün bu toplantımızı örneğin Çağdaş Sahne'de değil de burada yapmak zorunda kalışımız gibi. Yani böyle kendi kendini kısıtlamalar, sıkıyönetimin, resmi mercilerin bir kararına gerek kalmaksızın da yapılabilir. Bu takdirde, dediğim gibi, bizim kendi yayınlarımız, hem doğru, gerçek haberi iletmek, o haberin yorumunu yapmak, hem de Parti görüşlerini aktarmak açısından, daha da büyük önem kazanmaktadır.

ESKİSİNDEN DAHA FAZLA

Arkadaşlar; onun için Parti yayınlarını mutlaka muntazam alıp, okuyacağız, satacağız. Ve belki eskisinden daha çok sayıda alıp dağıtacağız, satacağız. Bu son söylediğim ters gibi görünebilir. Kuşkusuz sıkıyönetim koşulları, normal zamanda böyle bir derginin elinde bulunmasından ürküntü duymayacak bir kimseyi daha çok dikkatli davranmaya, «neme lazım, şimdilik benim üzerimde bulunmasın» demeye itebilir. Bu takdirde yayınlarımızın, eskisinden daha fazla değil doğal bir sonuç olarak eskisinden belki de daha az satılır, dağıtılır durumda olması gerekeceği düşünülebilir. İlk bakışta doğrudur da. Ama bunu biz, daha çok çalışmamızla, hem de kimin istediğini daha iyi değerlendirip bizzat ona ulaştırmaya gayret etmekle telafi edeceğiz. Hem olabildiği her yerde, kitapçılarda, bayilerde bulunmasına, vitrine alsılmasına, o yolla görülüp kendiliğinden alınmasına yardımcı olacağız, hem de bizler bizzat hepimiz, istisnasız birer üye olarak, bu yayın falanca tarafından istenebilir, okunabilir diye düşündüklerimize götüreceğiz veya göndereceğiz.

Göndereceğiz derken bu konuyu biraz açmak isterim: Arkadaşlar, bazan Parti merkezine bir mektup geliyor, herhangi bir kasabadan, bir ilçeden. Baksanız orada bir örgütümüz yok, veya bir köyden, bir küçük nahiyeden tek bir üyemizin bile bulunmadığı bir yerden kısacası. Bu mektupta deniyor ki, «sizin yayınlarınızı dikkatle okuyor, izliyorum, çok beğeniyorum». Ve arkadan da Partiye üye olmak istediğini, nasıl olunabileceğini, bunun koşullarını soruyor. Peki, bizim sesimiz oraya nasıl ulaşmış? Orada örgütümüz yok, üyemiz bile yok, ama örgütümüzün olduğu yerde bir üyemiz, bilemeyiz kimdir, adı nedir, falan yerde bir tanıdığına (bu tanıdık belki bir askerlik arkadaşıdır, belki eskiden o yörede çalışırken tanış olmuşlardır, belki bir kısmıdır, her neyse) onun bu yayınları izlemesinde yarar olacağını Parti yararı olacağını düşünerek Parti yayınlarını postalamaktadır. O ad muntazaman okumaktadır. Üstelik belki zarf veya kuşağın üstünde alıcı adresinden başka bir şey yazılmadığı için, alan onu Parti merkezinin gönderdiğini sanmaktadır. Oysa yollayan, bizim de bilmediğimiz bir partili arkadaşımızdır. Arkadaşlar, biz bu yolla Partiye yeni yandaşlar, yeni üyeler ve bu üyeler yoluyla da yeni örgütler kazandık. Şimdi bu uygulamayı genişleteceğiz, geliştireceğiz. Hepimiz, sade üyeden en üst kurul üyesine kadar hepimiz, şu veya bu yolla tanıdığımız, yayınlardan yararlanacağını düşündüğümüz, ama eline mutlaka bir yayın geçtiğine emin olmadığımız bütün tanıdıklarımıza, bu yayınlar yoluyla parti propagandasının üzerlerinde olumlu etki bırakacağını düşündüğümüz herkese, adreslerini bildiğimiz herkese yayınlarımızı postalayacağız göndereceğiz. Bu, büyük bir masraf, bir yük değildir hiçbirimiz için. Ve bu uygulamayı, ilçelerimiz, daha sonra illerimiz daha düzenli, disiplinli hale getirecekler, şahsi insiyatiflerin ötesine çıkacaklar. Böylece zaten kısmen uygulanmakta olan bu yolla çok daha geniş bir kitlenin parti yayınlarından, parti görüşlerinden haberdar edilmelerine, en doğru haberi, bilgiyi edinmelerine yol açılmış olacaktır.

Parti yayınlarımız gerçekten bu dönemde daha büyük önem taşımaktadır. Ama arkadaşlar, hep tekrarlıyoruz, belki artık sevimsiz de oluyor, hepimizin her zaman bildiği ve kabul ettiği bir husustur, ama ben gene de belirtmeden geçemiyeceğim, bu yayınlar parasız da çıkmıyor. Bu yayınların yaşamasını sağlayacak biçimde aşağıdan yukarıya doğru satış, dağıtım paralarını da muntazam göndermemiz gerek. Şöyle düşünelim, birçok yerde belki artık bildiri dağıtamayacağız. Oysa eskiden düşündük taşındık, yarar gördük mü, hemen bir bildiri hazırlayıp dağıtabiliyorduk. Bildiri dağıtırken de kimseden para istemiyorduk. Bunu Partinin bir propaganda masrafı olarak düşünüyor, Parti bütçesinden bir para ayırıyor ve bildirilerimizi bu parayla hazırlıyorduk. Şimdi de, yayınlarımızın bir kısmını, topluca Partinin bildirisi kabul edip, bildiri olanağımız kalmadığı yerde yayınımızı onun yerine geçirerek, belki bütünüyle bildiri yayınlanmasını gerektiren yerel konuyla doğrudan doğruya ilgili olmayabilir, ama buna benzer sorunlar yayınlarımızda mutlaka vardır diye düşünerek, yayınlarımızın bir kısmını gerektiğinde tanıdıklarımıza, ayrıca onlardan bir para istemeden gönderebiliriz. Ama bunun masrafını bildirilerimizde olduğu gibi biz karşılıyabiliriz.

YEREL BASINDAN DAHA BÜYÜK ÖLÇÜDE YARARLANMA

Söz yayından açılmışken, yerel örgütlerimizin giderek daha geniş ve etkin bir biçimde kullanıldığı bir alana bir daha dikkati çekmek isterim. O da yerel basındır. Anadolu gazeteciliği dediğimiz basındır. Birçok kentimizde, kasabamızda küçük, bazısı günlelik olmayan, tek sayfalık dahi olabilen gazeteler yayınlanır. Bazısı ise daha büyüktür, alıştığımız gazete gibi olanları da olabilir, büyük illerimizde. Ama ister öyle, ister daha küçük, mutlaka bir gazete yayınlanmaktadır hemen her kasabamızda. Bunların bir yüzünde ilanlar bulunur, çoğu da resmi ilandır, bunlar da gazetenin masrafını karşılar. Bunlarda, bir Yeni Adana gazetesi gibi önemli geçmişi olan yerel büyük basından, bizim bildirilerimizin boyutundaki en küçüklerine varıncaya kadar çıkan bu gazetelerde, yerel örgütlerimizin bildirileri giderek daha fazla yer almaktadır. Yani örgütlerimiz yerel basını giderek daha dikkatli ve iyi değerlendirmekte ve bundan yararlanmaktadır. Bu uygulamayı da geliştirebiliriz ve geliştirmemiz gerek. Başka türlü bir olanak bulunamıyan yerlerde bu gazetelere verilecek demeçler, bunlara aktarılacak bilgiler büyük çoğunlukla yer alabilir. Bu gazeteler de zaten, ilan dışında belli bir bölümün yazı ile doldurulması gereği bakımından yazı sıkıntısı çekmektedirler. Çok defa bir iki kişi tarafından çıkarılan bu gazetelerde hergün yeni yeni birşeyler yazabilmenin sıkıntısı açıktır. Onun için başka gazetelerden aktarmalar yapılır. O zaman bizim örgütümüzün bir bildirisi, örgüt başkanının bir demeci, hele yerel konuyla ilgili ise orada daha geniş olarak yer alır. Bunu da giderek artan sayıda örgütümüzün yapmakta olduğunu sevinçle görmekteyiz. Çünkü o gazeteler de geliyor Genel Merkeze. Böylece örgütümüzün örneğin, yayınladığı bir bildirinin kaç gazetede ne ölçüde yer aldığını karşılaştırma olanağı da bulunuyor. Bu olanağı, bütün yerel örgütlerimiz dikkatle değerlendirme durumundadır. Ve bu gazeteler, ufak boyutlarına, basım olanaklarının elverişsizliğine karşın, bilebildiğim kadarıyla, çıktığı, yayınlandığı kasaba veya kentte hemen herkesin hiç değilse şöyle bir göz atıp okuduğu yayınlardır. Oranın berberinde, terzisinde, kahvelerinde mutlaka o gazeteden bulunur, ve o kasaba halkı o gazetedeki bütün haberleri öğrenir. Aynı zamanda, bunların çoğu o kasabanın pazarının kurulduğu günlerde yayınlanmaktadır. O yoldan, kasabaya gelen köylüler eliyle köylere de en az birer tane gitme durumundadır. Yani bütün bu taraflarıyla yerel basının mutlaka iyi değerlendirilmesi gerekmektedir.

Diğer yandan, daha önce geçtiğimiz konunun eksik kalmış bir yanına yeniden değinmek istiyorum. Her örgüt birimimizde yayınlarımızdan birikmiş eski sayılar bulunmaktadır. Merkezimizden belli bir sayıda almışız, fakat başka meseleler ön plana çıkmış veya o sayı elimize geç geçmiş, buna benzer nedenlerle onları tamamen dağıtıp satamamışız, elimizde kalmış. Onları şimdi kullanabiliriz. Günü geçmiş demeden şimdi onları değerlendirebiliriz. Bu değerlendirme işinde de, yakın tanıdıklara gönderme işinde de kurullarımız, üyelerin kendi insiyatiflerine bırakmaksızın onlardan aldıkları bilgilerle, adreslerle bu işi organize edebilir ve daha ciddi, devamlı, tutarlı hale getirebilirler.

ÜYE KAZANIMINDA YÜZYÜZE ŞAHSİ İLİŞKİLERİN ÖNEMİ

Arkadaşlar, biliyorsunuz, üye kazanma kampanyası içindeyiz. Kampanyamız için koyduğumuz hedeflere henüz ulaşabilmiş değiliz. Bu hedeflere, önümüzdeki, kongremize kadar geçecek zaman içinde ulaşmamız mümkündür. Ama bu, bugüne kadar olduğundan daha kuvvetli bir çalışmayı gerektirmektedir. Şüphesiz hedeflerimize daha kısa sürede erişememizde bugünkü koşulların da rolü olmuştur. Belki bu koşullarda üye kazanımı sırasında bazılarını düşünmeye sevk etmiş olabilir. Ama biz çalışmalarımızı yoğunlaştı-

rırsak, ki demin bahsettiğim yollar da bir tarafıyla sonunda yandaş ve yandaş yoluyla da partili kazanmaya yöneliktir netice itibariyle. Ama bunun da ötesinde, yayınların ötesinde sözlü propagandanın, bizzat yüzyüze konuşmanın büyük önemi var bu çalışmalarda. Olabildiği ölçüde kullanmaktan elbet geri durmayacağız ama, olanaklar açısından söylüyorum, madem ki kapalı salon toplantıları, mitingler, yürüyüşler.. gibi çalışmalarımız daha kısıtlanabilir. O takdirde, yüzyüze konuşmak, şahsen ikna daha da büyük önem taşıyacaktır önümüzdeki dönemde. Bulunduğumuz her çevrede, işyerinde, mahallemizde, semtimizde, hısım akrabamız arasında, adım adım bize karşı daha tarafsız, daha yandaş ve nihayet partili olabilecek olanları seçip bunlar üzerinde bizzat yüzyüze konuşarak ikna yolunu tercih edeceğiz. Zaman alan iştir, uğraş ister, dikkat ve sabır ister. Gene daha önce belirttiğim gibi, lokalimizde, arkadaşlarımız arasında olduğu gibi rahat içinde olmayacağız bu uğraşta. Daha dikkatli olacağız, kelimeleri daha dikkatli seçeceğiz. Ama eğer gerçekten birşeyler öğrenip anlamak istiyorsa karşımızdaki, asgari müşterekten başlayıp onu adım adım daha geliştirmek görevimiz olacaktır. Ve bunu yapabiliriz. Bu da, bu dönemde daha büyük önem taşıyan bir çalışma biçimi olmaktadır. Diğer yandan, üstten propaganda diyorduk, hatırlıyacaksınız, seçim dönemlerindeki kahve toplantılarına, mitinglere, el bildirilerini dağıtmaya. Hatta o zaman da demiştik ki, üstten propagandanın muvaffak olması, kitlenin daha önce yayın vererek, yüzyüze konuşarak geliştirilmiş olan belli bir ortama getirilmiş olmasına, o ilişiklere bağlıdır. Bu üstten propaganda, durumu bir kez daha hatırlatmak, bir de Partinin vardığı mesafeyi, genişliğini, büyüklüğünü gösterme açısından bir değer taşıyor ve bu ikili çalışma birlikte başarıyı getiriyor. Yoksa, hiç tanınmadığınız, tek bir partiliyi bile tanımayan herhangi bir yere gidip bir salon toplantısı yaparsanız, sizi dinlerler, belki dinlediklerinden heyecana kapılıp sizi alkışlarlar, ama sonra bakarsınız ki, orada size bir tek oy çıkmamış, diyorduk. Bu o zaman da böyleydi, teşhisimiz doğruydu, bugün için önemi daha da artmış durumda. Her partilinin şahsen ilişki kurup yüzyüze çalışması ve parti görüşlerini aktarması, aynı zamanda yayınlarımız için de önem taşımaktadır. Çünkü bu türlü ilişkiler arkasından bir yayınla bunun desteklenmesini, yayının kalıcı olarak elinde kalıp tekrar tekrar okunmasını, üzerinde düşünülmesini sağlayacaktır, böylece yayın ağımız, dağıtım ağımız da genişleyecektir.

SIKIYÖNETİM BİLDİRİLERİNİN DİKKATLE İZLENMESİ

Arkadaşlar, dikkat ettiniz mi bilmiyorum, muhtelif sıkıyönetim komutanlıklarının bildirilerinde, bazan kelime farkından da ibaret olsa, farklılıklar var. Şimdi üstünde çok gürültü koparılan «eşgüdüm merkezi» belki bunu kısmen önlemeye çalışıyor anladığımız kadarıyla, ama gene bildirilerin birbirlerinden farkları var. Bu farklılıklar, ilk bakışta kelime olarak pek dikkatimizi çekmese de, bazı hakların daha fazla kısıtlanmış olup olmaması sonucunu getirmektedir. Ve neyin, ne kadar engellenip engellenmiyeceğini bilmek için dahi, bu sıkıyönetim bildirilerini çok dikkatli takip etmeye gerek vardır. Bütün örgütlerimizin, sıkıyönetim bölgesi içinde olmasa dahi, mutlaka bu bildirileri edinip, hem de bölge bölge ayırarak, dosyalaması gerekir. Gerçi sıkıyönetim bölgesi içinde olmayan örgütlerin doğrudan bununla ilgisi olmayabilir ama, bu konuları dikkatle takibin her zaman yararı vardır. Sıkıyönetim bölgesi içinde olanlar bakımından ise, şöyle bir okuyup geçtiğimiz yahut TRT'den şöyle bir dinlediğimiz bildirilerdeki farklılıklar büyük önem taşımaktadır. Örneğin, hatırlıyabildiğim kadarıyla, bir sıkıyönetim bölgesinde grevler izne bağlı kılınmıştır, başka bölgelerde henüz bu kısıtlama yoktur. Bu, büyük farktır. Bir başka bölgenin sıkıyönetim bildirisi, «dernek ve kuruluşlar» diyerek, sıkıyönetim yasasındaki kelimeleri aynen alıp, dernek ve kuruluş adı altında akla ne geliyorsa hepsini aynı kısıtlamanın içine sokarken, diğer ikisi partileri ve sendikaları, isim zikrederek ayrı tutmuştur. Onun için bunların çok dikkatli takibi gerekir. Hukuken de, sıkıyönetim koşulları içinde dahi olanaklarımızın neler olduğunu kesin olarak bilmemiz ve bunları sonuna kadar kullanabilecek durumda olmamız gerekir.

DAYANDIĞIMIZ İLKE VE KURALLAR EN ELVERİŞSİZ KOŞULLARDA DA GEÇERLİDİR

Arkadaşlar; şimdiye kadar söylediklerim yeni şeyler değildi, başta da belirttim. Bunlar, Partimizin kuruluşundan bu yana devamlı üzerinde durduğumuz aktarmaya çalıştığımız, partinin yapı ve işlerliğini bu temeller üzerine oturtmaya çalıştığımız ilkeler ve konulardı. Ama gene tekrar edeyim, sıkıyönetim döneminde, yani koşulların daha ağırlaştığı, demokratik hak ve özgürlüklerimizin daha kısıtlı duruma sokulduğu, daha da kısıtlanabileceği durumlarda çok daha büyük önem kazanmışlardır. Bu ilke ve kurallar, şimdiki gibi, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu durum gibi değil, çok daha elverişsiz koşullarda çalışmalarını yürütme durumunda bulunan bir parti için de geçerli olacak biçimde, dünya işçi sınıfı hareketinin deneyimlerinden kalkarak konmuş bulunan ilke ve kurallardır. Bu bakımdan önemli olan yeni bir kural konması değil, yeni bir kural kesinlikle söz konusu değil, ama bu ilkelerin, kuralların daha dikkatli, daha titizlik içinde kesinlikle uygulanması ve yaşama geçirilmesidir. Hepimiz için asıl önem taşıyan budur.

O PARTİ BİZİZ

Arkadaşlar, bunu yapmak zorundayız. Çünkü bunu ancak biz yapabiliriz. Türkiye İşçi Partisi, diğer tüm grupların tüm sekter sol hava içindeki iddialarına, görüşlerine sloganlarına karşın, Türkiye İşçi Partisi en müsait olmayan koşullarda da işçi sınıfının mücadele bayrağını dik tutacak, daha yükseltecek, geliştirecek olan partidir. O parti biziz.

Arkadaşlar, mücadele inanç ister, inanmadan mücadele edilemez. Ama bizimki kuru bir inanç değil. Biz inanıyoruz, biz bilimsel sosyalistiz. Belki literatürde daha uygun bir terimi, bir deyimi vardır, ama ben aklıma ilk gelen şekliyle söyliyeceğim, bizimki «bilinçli coşku»dur, bilime dayalı olan coşkudur. Bugün bu toplantımızdan, şu toplantıda bulunurken dahi önümüzdeki geleceği, sosyalist Türkiye'yi görebilmeliyiz. Belki görebilmeliyizi yanlış söyledim, gördüğümüz için biraradayız, buradayız. Ve tarih nice deneyle gösterdi ki, çok, ama pek çok elverişsiz şartlarda dahi gerçekten bilimsel sosyalizme inanmış, bilimsel sosyalizmin gereklerini yerine getiren bir parti içinde bulunmuş olanlar, o şartlarda dahi, kısa veya uzun gelecekte, er veya geç sosyalizmin zafere kavuşacağını biliyorlardı ve çoğu da tahminlerinden önce, kendi kişisel tahminlerinden önce sosyalizme kavuştular. Ve Türkiye'de de, dediğim gibi, bunu yapacak olan güç biziz. Bu sözü verdik, hem kendimize hem Türkiye işçi sınıfına ve dünya işçi sınıfı hareketine. Mutlaka başarmak zorundayız onun için de başaracağız. Teşekkür ederim.

Demokratikleşme İçin Plan 1978-1982 Basına Tanıtıldı

Demokratikleşme İçin Plan 1978-1982'yi tanıtmak için, parti yöneticilerince yerli ve yabancı basın mensuplarına yemek verildi. Yemeğe yazarlar, gazete ve ajans temsilcileri, basın ateşeleri katıldı.

Planın basın mensuplarına dağıtılmasından sonra, Genel Başkan Behice Boran kısa bir konuşma yaptı. Genel Başkan PLAN'ın amacını ve ortaya çıkardığı bilimsel gerçekleri özetledi. Konuşmanın bir bölümü şöyledir:

«Türkiye İşçi Partisi'nin hazırladığı «Demokratikleşme İçin Plan, 1978-1982» yapıtı, politik ve toplumsal demokratikleşmenin, içinde bulunduğumuz beş yıllık süre için ekonomik dayanaklarını vermektedir. Demokrasi sorununa ve sorunun çözümüne bu açıdan bakmak hem demokratik gelişmenin gerçekleştirilmesinin, hem de tutarlı demokrat olmanın vazgeçilmez koşuludur.

Emperyalizme ve Faşizme Karşı
Demokratikleşme İçin

Sınıf mücadelesinin her dönemini bir politik slogan belirler. Başka bir deyişle, sınıf mücadelesinin her döneminde, o dönemin gerekleri belirli bir politik sloganla ifade edilir. Çünkü, tüm toplum katlarındaki sınıf mücadelesinin istemleri bu temel sloganın etrafında toplanır.

İşçi sınıfı partisinin kendisinden beklenen, öncelikle bu temel sloganı doğru olarak saptayabilmektir. Çünkü temel sloganın doğru olarak saptanması, toplumsal yaşamın tüm alanlarındaki mücadele hedeflerinin doğru olarak saptanabilmesi için başta gelen bir zorunluluktur. Yanlış saptanan bir temel slogan toplumsal yaşam içinde çok çeşitli alanlarda somutlanmaya çalışıldığında ya sınıf özünü kaybeder, ya da, gerçekçi olmayan, kitlelerin yaşamı ile bağ kuramayan, soyut kavramlar haline dönüşür. Dahası, kitlelerin mücadelesini saptırır, onları egemen güçlerin tuzağına düşmekten kurtaramaz.

Ne var ki, yukarıda da işaret edildiği gibi, temel slogan her ne kadar sınıf mücadelesinin içinde bulunduğu dönemin bir ifadesi ise de tek başına temel sloganla, kitleleri kucaklamak olanaksızdır. Sorun, kitlelerin çalışma ve yaşam koşulları içinde yönelinmesi gereken somut hedefleri saptayıp, temel slogana bağlayabilmektir. Böylece yaşamın tüm alanlarında yakalanan somut hedefler temel slogana bağlandığında, başka bir deyişle, temel slogan böylece somutlanabildiğinde, her geçen gün daha geniş kitleler temel mücadele sloganı etrafında toplanabileceklerdir.

Böylece mücadelenin en genel niteliğini belirleyen temel sloganla tüm toplum katlarına uzanan basamakla arasındaki bağ doğru, gerçekçi ve geçerli bir biçimde kurulabilir. Örneğin bizim mücadelemizin temel sloganı 'Bağımsızlık, Demokrasi Sosyalizm'dir. İlk iki alandaki mücadeleyi böylece, sosyalizm eksenine bağlamış, sosyalizm için mücadelenin ayrılmaz parçaları olarak ifade etmiş oluyoruz. Ne var ki, bu temel sloganın kitlelerin mücadelesinin özgün bir ifadesi olabilmesi için, toplumsal yaşamın tüm alanlarına doğru somut mücadele hedeflerinin ve bunların ifadesi olan sloganların kitlelerin tırmanacakları «basamak» misali döşenmesi gerekir.

Partimizin bugüne dek sürdürdüğü mücadele, bu anlayışın bir ifadesi olmuştur. Parti programından başlayarak, «demokrasi bildirgesi»ne, ve «yerel yönetimler demokratikleştirilmelidir» broşürüne varana dek tüm temel belgelerinde ve tüm politik çözümlemelerinde, böyle bir anlayışın sonucu olarak yürüttüğümüz tüm eylemlerde, sınıf mücadelesinin somut gereksinimlerini, Partimizin en temel sloganına bağlamaya ve bu temel sloganı yaşama geçirmeye çalıştık.

İdeolojik mücadele anlayışımızın bir göstergesi olan bu temel tutum ve eylemimiz, sağlıklı ve etkin bir örgütlenme ve sağlam bir parti yapısı oluşturdu. Bu parti yapısı ki, burjuvazinin bugüne dek sürdürdüğü çok çeşitli saldırılara karşı direnebilmiş ve dahası kendini durmadan geliştirebilmiştir. Kimi sapkın akımların etkinliğinin kırılması yolunda esaslı mesafe alınmıştır. Parti içinde açılmaya çalışılan burjuvazinin saldırıları ile üst üste düşen, anti-komünist anti-sovyet, milliyetçi cepheye de bu yapı direnmiş, boşaltılmaya çalışılan mevziler, açılmaya çalışılan gedikler, eskisinden de sağlam olarak güçlenmiş ve her hal ve şartta mücadele içinde kalacak kararlılık düzeyine ulaşılmıştır.

Partimiz Türkiye İşçi Partisi'nin, gelişkinlik düzeyi ve mücadeledeki kararlılığının yeni bir göstergesi olarak, bugün elimize yeni ve güçlü bir silah daha verilmiştir: «DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982».

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982, iki yıla varan bir çalışmanın ürünü olarak ortaya çıktı. Çalışmanın amacı, Partimizin gelişkinlik düzeyini gösterebilmek amacıyla, böylesi zor bir çalışmayı yapabileceğimizi ortaya koymak, dosta ve düşmana göstermek değildi. Şüphesiz çalışmanın pek çok sonuçlarından biri de budur. Ancak çalışmanın temel dürtüsü; ülkemizin bugünkü sosyo-ekonomik durumunu, sosyal sınıfların karşılıklı yeralışlarını, tüm sektörlerin teknolojik düzeyi ve üretim kapasitesini sanayi ve tarım işletmelerinin mülkiyet yapısını, ülkemizin bu çerçeve içinde emperyalist dünya ile olan ekonomik, politik ve ideolojik bağlarını ortaya çıkarmak ve gene bu çerçevede, egemen güçlere karşı işçi ve emekçilerin yaşam düzeyini yükseltebilecek somut önlemleri ve buna ilişkin mücadele hedeflerini saptamaktır.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982, 860 shf., 361 tablo ve metin dışı 9 büyük tabloyla oldukça yoğun ve kapsamlı bir kitaptır. Ne var ki, tüm bilimsel sosyalist yapıtlar için söylendiği gibi, bu çalışmada MYK'nın deyişiyle 'öncü işçilerin, emekçilerin, demokrasi savaşçılarının' rahatlıkla okuyup anlayabilecekleri ve mücadelelerinde kullanabilecekleri bir biçim ve özde hazırlandı. Çalışmanın tamamen teknik bölümleri için dahi aynı tesbiti kolaylıkla yapabiliriz.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982, sınıf mücadelemizin bugünkü aşamasının, gelişkin bir ürünü olduğu kadar, mücadelemizin bundan sonraki dönemleri için de temel dürtü araçlarından biri olacaktır. Bu açıdan DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982 kitabını örgütlerimizde, tezelden okuyup, çok çeşitli mücadele alanları için kitapta öngörülen somutlukta bir mücadele anlayışını yaşama geçirebilmek için hazırlanmak gerekmektedir.

Parti örgütlerimiz içinde, kendi çalışma alanlarına ilişkin olanlar en başta olmak kaydıyla, tüm alanlardaki mücadele hedeflerinin kavranabilmesi için, konunun sürekli gündemde tutulması, okunması, tartışılması, her çalışma alanına ilişkin olarak gösterilen hedeflerin iyice somutlanması ve bu kavrayışla da kitlelere yansıtılması gerekir.

Türkiye, tarihinde görülmemiş derinlikte bir bunalım yaşıyor. Burjuvazi kendi yarattığı sorunların altından kalkamıyor. Ve sorunlar giderek büyüyor. Bunalımın yükünü işçi ve emekçi halk taşıyor ve bu yük giderek artıyor. Bu koşullarda yapılan **4. Beş Yıllık Plan** ise, CHP'nin seçim öncesi emekçi halka yaptığı içi boş vaadlerine benziyor. Kısaca bunalımın gitgide derinleştiği koşullarda hazırlanan resmi Plan'ın türbünden alkış toplamak için çalım atan futbolcudan farkı yok. Resmi Plan, yasal zorunluluk nedeniyle hazırlanmış, ama tipik bir CHP nutku olmaktan öteye gidemiyor.

Burjuvazi, ülkemizi içine soktuğu bunalımdan kurtarabilmek için, emperyalizme yeni ödünler vermekten, ülkemizi daha da bağımlı hale getirmekten bunun için de baskıcı yönetimlere başvurmaktan öteye çözümler bulamıyor. Kısaca burjuvazi emperyalizme bütünüyle teslim olma hesapları yapıyor. Burjuvazi, bunalımın bedelini işçi ve emekçi halka ödetebilmek amacıyla, emperyalizmle ittifakını pekiştirmek, faşist - gerici güçlere meydanı daha da açabilmek için oyunlar tezgahlanıyor.

Sıkıyönetimler birkaç yıl ara ile toplum yaşamına giriyor. Anti - demokratik yasalar daha da pekiştirilmek isteniyor. Faşist terör ve katliamlar düzenleniyor. Faşist odaklar korunuyor ve geliştirilmek isteniyor. İşte burjuvazinin bunalıma karşı bulduğu çözüm yolları bunlar. Böylece, bunalımın bedelini işçi ve emekçi halka ödetebilmek için çalışılıyor.

Beri yandan işsizlik, pahalılık, yokluk ve yoksulluk durmadan artıyor. Burjuvazi kalkınma adına, sıka sıka koparacak düzeyde daralttığı emekçi halkın 'kemerleri'ne yeniden asılıyor.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978 - 1982 işte bu koşullarda Partimiz tarafından yayınlanıyor. Bu çalışmada bunalımın boyutları gösteriliyor. Ve burjuvazinin ülkemizin geleceği üzerinde oynamak istediği oyun açığa çıkarılıyor. Bunalımın bedelini burjuvazinin neden ve nasıl ödemesi gerektiği de rakamlarla, geçerli ve tutarlı bir biçimde gösteriliyor.

Bilimsel sosyalist hareketin tüm diğer sol akımlardan farklı, kitleleri somut, tutarlı ve gerçekçi hedefler için seferber edilmesidir. Çünkü burjuvazinin kitleler üzerinde oynadığı oyunu, ancak kitlelerin mücadelesi ve gücü bozabilir. Emperyalizme ve faşizme karşı, kitle mücadelesinden başka hiç bir çıkar yol olmadığı dünya devrimci hareketi içinde binlerce kez denenmiş ve işçi ve emekçi halkı ancak kendisinin kurtarabileceği tezi, böylece binlerce kez doğrulanmıştır.

Ne var ki, sorun, kitle hareketlerinin hangi somut koşullarda nasıl ve ne biçimlerde gelişebileceğidir. Her hal ve koşulda ya da günümüz koşullarında, kimi goşist grupların öne sürdüğü tek seçenekli 'öncü mücadelelerinin' ise, geçerli ve tutarlı bir yol olmadığı dünya devrimci süreci içinde her geçen gün bir kere daha doğrulanıyor. 'Halkların yenilmezliği' ilkesi, her somut koşulda kitle hareketinin yenilmezliğidir. O halde sorun, kitlelerin harekete geçirilebilmesinde düğümlenmektedir.

Burjuva toplum koşullarında, dünya devrimci süreci hangi gelişkinlikte olursa olsun, işçi ve emekçi halkı harekete geçirebilmenin tek yolu somut mücadele hedefleri gösterebilmektir. Kitleler kendi çalışma ve yaşam koşulları içinde

Yeni bir Silah

Plan 1978-1982

somutlanan hedeflere yönelik eylemlerinde daha ileri hedefler için mücadele etme bilinç ve kararlılığını kazanırlar. Örgüt güçlerini yeniler ve niteliklerini yükseltirler. Böylesi bir anlayışa oturmayan sınıf mücadelesi anlayışı, her zaman maceralara sürüklenmeye, işçi ve emekçi halkı burjuvazinin tuzaklarına düşürmeye mahkumdur.

İşte bizim, Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye İşçi Partililer olarak sınıf mücadelesindeki tutumumuzu belirleyen bu temel eksen, DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışmasıyla bir kere daha somutlanıp, gelişiyor.

Kendiliğinden eylemler de dahil olmak üzere kitle hareketleri, kitlelerin o andaki somut isteklerine dayalı olarak yükselirler. Ne var ki, kendiliğinden eylemler çoğu kez, örgütsüzlükleri, başlarında mücadele içinde denenmiş yönetici kadroların olmaması ve toplum kesimlerinde örgütlü destek hazırlanmamış olması nedeniyle kırılır ya da daha kötüsü saptırılabilir. Bu nedenle sonuç alıcı, demokratik kazanımları artırıcı, işçi ve emekçilerin yaşam koşullarını yükseltici ve nihayet ülke kaderini aydınlık bir geleceğe çekecek olan kitle eylemleri örgütlü eylemlerdir. Böyle bir anlayışla kitleleri harekete geçirecek olan güç ise, işçi sınıfının politik hareketinin önderliği altındaki sendikalar, kitle ve meslek örgütleridir. Çünkü ancak bu örgütler eliyle yürütülen, sınıf mücadelesinin somut hedeflerine yönelik eylemler, en geniş kitleleri kucaklayabilir. Kitleler içindeki, ideolojik ve politik ayrılıkları ortadan kaldırarak, onları somut sınıfsal çıkarlar uğruna mücadele ekseninde birleştirebilir.

Ne var ki, sendikalar ve diğer kitle örgütleri her zaman böylesi bir mücadele anlayışında olamazlar. Hele işçi sınıfının politik hareketinin öncülüğünü kendiliklerinden hiç benimseyemezler. Çünkü bunlar içindeki çeşitli burjuva akımlar ve değer yargıları uzlaşmacılığı ya da anarko sendikalist anlayışları her zaman öne çıkarır.

İşte bu noktada, bir kere daha işçi sınıfının politik hareketinin sınıf mücadelesindeki rehberliği ve bu rehberliğin önemi ortaya çıkmaktadır. Her çeşit sendika ve kitle örgütü içinde çalışmayı ilke edinen ve bu örgütler içinde somut mücadele hedeflerine yönelik mücadeleyi savunan bilimsel sosyalistler, bu mücadeleleriyle sonra, uzlaşmacı ya da anarko sendikalist örgütleri de yoğun kitle gücüyle doğru mücadele rayına oturtabilirler. Ya da yönetimin etkinliğini kırarak, bu örgütleri gerçek bir sınıf ve kitle örgütü haline getirebilirler. Bu arada yürütülen mücadeleler içinde kitleler, kendi sınıf örgütlerini güçlendirip ya da doğru mücadele rayına çekip niteliğini yükseltebilecekleri gibi, bu mücadeleler içinde kazandıkları bilinçle, politik mücadele arenasında kendi politik örgütlerinin daha ileri hedeflerini kavrar ve bu hedefler için mücadeleye hazırlanırlar.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışması işte böyle iki yönlü işlev görecektir. Bir yandan işyerleri düzeyinde sendikaların, kitle ve meslek örgütlerinin mücadele hedeflerini ortaya çıkaracağı ve bu hedeflere yönelik mücadelelerle, bu örgütlerin gerçek bir sınıf örgütü haline getirilmesinin yollarını açabileceği gibi, bu eylemlere katılan, bu mücadele perspektifine kavuşan kitleler de, işçi sınıfı politik örgütünün bilincini kazanabilecek ve öngörülerine sahip olabileceklerdir.

Diğer yandan semt sorunlarına yönelik eylemler, özellikle yerel yönetimler düzeyinde talep ve istekleri somutlayacak, bu kişilerin sınıfsal temeli kavranacak ve yerel yönetimlerin demokratikleşebilmesi için en geniş kitlelerin mücadele alan ve bilinçleri genişleyecektir.

Sosyalistler, demokratlar, ilericiler, DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982'nin, sınıfsal ekseni, somut mücadele hedefleri ve çok çeşitli alanlarda belirlediği görevlerle, bu görevlerin yerine getirilmesi için yapabilecekleri çalışmalarda büyük bir açıklık kazanmış olmaktadırlar. Şimdi,"görev toplu sözleşme taslaklarından, çalışma programlarına, yerel yönetim görevlerinden parlamento çalışmalarına kadar elde edilen bu açıklığın en geniş kitlelerin bilincine kazınılabilmesi için mücadele etmektir. Bu bir demokratikleşme sorunudur. Emperyalizme ve faşizme karşı olduğunu söyleyen her örgüt ve her kişi, bunun somut gereklerini yerine getirebilmek için böylece yeni ve somut bir perspektif kazanmış olmaktadırlar. Bu örgütler ve kişiler içinde her düzeyde sürdürülen tartışmalar böylece, somut görevler üzerine çekilebilecek ve bu mücadele içinde her örgüt ve her ilerici-demokrat kendi görevlerini somutlayabilecektir.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982, işte böyle bir anlayışla hazırlanmış ve Partimizin bu anlayışı yaşama geçirebilmek için elimize verdiği esaslı bir silahtır. Türkiye İşçi Partisi örgüt birimleri ve üyeleri olarak en başta gelen görevimiz, yukarıda da işaret edildiği gibi öncelikle bu kavrayış ve perspektifi kazanabilmek için çalışmak ve işyerinden, semtlere, okullardan, köylere kadar tüm işçi ve emekçiler ile tüm yurtseverlerin kazanımı haline getirebilmek için mücadele etmektir.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982, yoğun bir emek ürünüdür. Yüzden çok partili ve parti yandaşı arkadaşımızın katıldığı bir çalışmanın sonucudur. Politik ekseni, ortaya koyduğu mücadele hedefleri ve nihayet somut çözüm önerileri, yetkili kurullarda tartışılmış ve benimsenmiştir. Ancak hemen ilave edelim ki, tüm bunlara karşın Partimiz kitabı ve mücadele hedeflerini aynı zamanda tartışmaya açmıştır. Bunca yoğun bir çalışma ve öbür parti çalışmaları içinde tamamlanan bu tür kapsamlı bir kitap bugün yeniden ele alındığında, herkesten önce mutlaka yetkili kurulların söyleyecekleri sözler vardır. Diğer yandan, Partimiz örgütleri ve üyeleri bu çalışmayı kendi alanlarında daha da somutlamaya ve yaşama sokmaya çalıştıklarında, hedeflerin hem geliştirilmesi ve hem de öncelikleri konusunda sorunlarla karşılaşabilirler. Tüm bunlara karşın, DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışması Türkiye Sosyalist Hareketinin günümüzdeki gelişkinliğini göstermesi açısından çok somut ve çok ileri bir adımdır.

Burjuvazinin Plan anlayışı, kendi sınıfsal çıkarlarını geliştirebilmek için kârlı yatırım alanlarının saptanması ve kamu iktisadi kuruluşlarının bu alanlarda çıkarlarını geliştirecek önlemler almasına dayalıdır.

Sosyalist ülkelerde ise Plan, esas olarak toplumsal yaşamın daha da geliştirilebilmesi açısından tüm sektörlerde gerçekleştirilecek üretim artışını saptar. Merkezi olarak saptanan hedefler her üretim biriminde yeniden tartışılır ve hedefler saptanır. Böylece yukarıya doğru yeniden gözden geçirilen planlama hedefleri, merkezi düzeyde toplanır ve son biçimini alır. Dolayısıyla Plan kavramı işçi ve emekçilerin, kısaca tüm toplumun günlük yaşamında somut ve dinamik bir olgu haline gelir. Ve her seferinde plan hedefleri, sonuçları kendisine dönen, yaşamını yükselten işçi ve emekçiler tarafından aşılır.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışmamızın ise, ne burjuva planlarına benzer bir anlamı ve sonucu olacaktır ve ne de sosyalist ülkelerde olduğu gibi, merkezi planlama olgusuyla doğrudan bir bağı vardır.

Merkezi planlama ekonominin belli bir gelişkinlik düzeyine ulaşması demektir. Küçük birimlerde merkezi bir planlamaya gidilemez. DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışması her şeyden önce ülkemizin gelişkinlik düzeyi bakımından tüm sektörleri kapsayan merkezi bir planlama yapılabileceğini göstermesi açısından önem taşımaktadır. Bu olgu sosyalizm ön koşullarının gelişmişliğini, boyutlarını göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

Diğer yandan aynı önkoşullara bağlı olarak 1982'lerde işçi ve emekçi halkın ideal beslenme kalıbına yaklaşabileceğini göstermektedir. Bir örnek vermek gerekirse, şeker üretiminde ideal beslenme kalıbı hedefi 1982 yılında geçilmektedir.

Yüzde 10.35'lik bir kalkınma hızı sağlanabileceği ve bu kalkınma hızının ileriki yıllarda çok daha yükselebileceği kanıtlanmaktadır.

Burjuvazinin, kalkınabilmek için işçi ve emekçilerin "kemerleri" sıkmasının gerektiği tezi tersine çevrilmekte, gerçek kalkınmanın ancak emperyalist boyunduruktan ve büyük sermayenin baskısından kurtulmakla sağlanabileceği gösterilmektedir.

DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN 1978-1982 çalışması, ancak biz Türkiye İşçi Partililerin gerçekleştirebileceği bir ürün olarak sınıf mücadelemiz tarihi içinde yerli yerine oturacaktır. Bu çalışmayla sınıfsal perspektifimizi, bilincimizi ve coşkumuzu bir kere daha en geniş kitlelere ve böylesi bir kapsam içinde sunmuş olmaktan biz Türkiye İşçi Partililer ancak görevimizi yapmanın onur ve coşkusunu duyarız.

Eğitim Çalışmalarında Kademeleşmeye Doğru

Partimizin kurulduğu günden itibaren eğitim çalışmalarında kademeleşmeye ilişkin olarak belli bir perspektif çizilmişti. Bu perspektif **'yöneticilerin aynı zamanda eğitimci olması'** ilkesel tutumuyla üst üste düşen bir anlayışın ifadesiydi. Merkez yayın organı olan **Çark Başak** gazetesinde konu defalarca incelenmiş ve bu anlayışın parti yaşamında somutlanması için alınması gereken önlemler ve çalışma sistemi üzerinde durulmuştu. Aynı konu, bugüne dek yapılan çeşitli Merkez Seminerlerinde de tartışılmış, bu seminerlerin, seminere katılan arkadaşlarca kendi örgütlerinde tekrar edilmesi istenmiş ve bu yolda oldukça önemli adımlar atılmıştı.

Geçtiğimiz aylarda, coğrafi yakınlıkları ve ulaşım kolaylıkları esas alınarak toplam 11 bölgede, il ve ilçe yöneticilerini kapsayan **'Bölge Seminerleri'** yapıldı. Bu seminerlerin üzerinde durulması, öncelikle değerlendirilmesi gereken yanı, MYK üyeleri, Merkez Eğitim Bilim Araştırma Bürosu üyeleri dışında il ve ilçe yönetim kademelerinde görevli 20 arkadaşımızın çalışmalara görevli olarak katılmasıdır. Kanımızca bu rakam oldukça önemlidir. Örgütlerimizin gelişkinlik düzeyi düşünülürse ve bu seminerlere sadece il ve ilçe yöneticisi arkadaşlarımızın katıldığı hatırlanırsa, bu düzeyde bir eğitim çalışmasına seminerci olarak katılacak arkadaşların yetişkinlik düzeyini kolayca değerlendirmek mümkündür.

Ayrıca büyük çoğunluğu il ve ilçe kademelerinde görevli arkadaşlarımızın görevlendirildiği ve devam eden diğer bir eğitim çalışması da, yeni kurulan örgütlerimizi ve bugüne dek sürdürdükleri çalışmalarla belli bir gelişkinlik düzeyine gelmiş ve belli bir etkileme alanı kazanmış örgütlerimizi içine alıyor.

Yapılan eğitim çalışmalarına görevli olarak katılan arkadaşlarımızın Eğitim Bürosuna verdikleri raporlarda üzerinde durulan en önemli noktalardan biri tartışmalara katılan arkadaşlarımızın giderek artması ile yapılan tartışmalar, ortaya konan sorular ve verilen yanıtların gelişkinlik düzeyidir.

Esas olarak iki hafta sonu gününde (Cumartesi Pazar) gerçekleştirilen Bölge seminerleri, Partimizin bundan sonraki, eğitim çalışmaları bakımından yetişmiş ve yeterli sayıda kadro elemanı bulunduğunu gösterdi. Bazı aksaklıklar ve örgütlenme eksikliği dışında Bölge seminerleri için Büroya gelen raporlar çalışmaların başarısını anlatıyor ve devamını istiyordu. İl ve ilçe yönetim kurullarında görevli arkadaşlarımız, parti işleyişi, parti yayınlarının eğitim propaganda malzemesi olarak değerlendirilmesi ve geliştirilmeleri, üye sayımızın durmadan artırılması, üyelerin ve örgütlerin niteliğini yükseltebilmek için alınması gereken önlemler gibi konularda yapılan seminerlerde, konulara yeni boyutlar getirdiler ve somut deneylerini birbirlerine aktararak, sonuçta tüm örgüt birimlerinin kazanımları haline getirdiler.

Konunun bir diğer önemli tarafı da, bu toplantılar eğitim görevlisi olarak katılan arkadaşlarımızın da yetişmesini sağladığı gibi, merkezi düzeyde alınması gereken önlemleri de göstermesi bakımından büyük yararlar sağladı.

Daha önce sık sık vurguladığımız yöneticilerin aynı zamanda eğitimci olması da böylece parti yaşamında somutlanmış oluyordu. Bu eğitim toplantıları sonunda yapılan 'değerlendirme' bölümünde, katılan arkadaşlar tarafından, daha düzenli olarak bu tür eğitim çalışmalarının tekrar edilmesi istemleri geldi.

Raporlarda da dile getirilen istemler arasında, bu tür eğitim çalışmalarının çalışma ekibi başkanları ve hatta tüm üyelerin de katılacağı biçimde ve yaygın olarak sürdürülmesi de vardı. Ne var ki, amaç, tüm üyelerin katıldığı ve hatta çalışma ekibi başkanlarının katıldığı eğitim çalışmalarını merkezi olarak sürdürmek değildir. Bölge seminerleri ile yerine oturmaya başlayan bu tür çalışmalarımızın, her il örgütünün kendi içinde daha alt düzeylere indirilerek tekrarı en doğru yol olacaktır. Çünkü merkezi düzeyde bu tür çalışmaların örgütlenmesinin zorluğu bir yana, eğitim çalışmalarının somut ve bu anlamda karşılaşılan sorunları çözücü olabilmesi için en temel ilkemiz, o birimin yönetici arkadaşları tarafından yürütülmesidir. Bölge seminerleri, bu çalışmaya yardımcı olacaktır. Ancak yukarıda da işaret edildiği gibi, yeni kurulan ve gelişmişlikleri belli bir düzeye gelmiş ve kimi sorunlarını aşabilmek için yardım bekleyen örütlerimiz için merkezi düzeyde seminerler örgütlemeye çalışmaktadır. Bu tür örgütlerimiz için de özellikle konuların saptanması bakımından yerel düzeydeki öneriler yol gösterici olmaktadır.

Diğer yandan özellikle bölge seminerleri için dile getirilen istemlerden biri de bu tür seminerler için ulaşım ve diğer güçlükler göz önüne alınarak birer günlük programlar yapılmasıdır. Bu istemin karşılanması da ancak belli bir konuda eğitim çalışması düşünüldüğünde mümkün olacabilecektir.. Başlangıçta ve birden çok konuyu içeren seminerler için bir günün yetmeyeceği çok açıktır. Ancak ilerideki çalışmalar için bu istem dikkate alınabilir.

Ayrıca tartışmalar sırasında konunun yerel örneklerle zenginleştirilmesi ve açılması için mutlaka gerekli hazırlığın yapılması, yani seminere katılacak arkadaşların hazırlıklı olması için daha çok vakit bırakılması ve hatta belki de bir yılın böylece planlaması yararlı olacaktır. Diğer yandan konunun yeterli derecede iyi hazırlanamadığı seminerlerde, yerel örneklerle zenginleştirilmesi ve açılması işlevi, konu dışına taşarak yerel sorunların tartışılmasına kayabilmektedir. Bu konuda da özellikle seminere katılan arkadaşların dikkati ile konunun derinleştirilmesinden çok yayılması gibi sorunlar önlenebilmektedir.

Bölge seminerlerinin uzundönemli çalışmalar açısından yararlarına da kısaca değinmek gerekirse; bu seminerler öncelikle merkez seminerlerine hazırlık olması, bu seminerlere katılacak arkadaşların saptanması ve gene bunun kadar önemli olan seminer verecek arkadaşların saptanabilmesi bakımından yararlı olmaktadır. Böylece seminer verebilecek düzeyde yetişmiş arkadaşlarımızın deneyimlerini bu tür seminer çalışmalarıyla başka örgütlere aktararak, tüm partinin kazanımları haline getirilebilmesi de sağlanmış olacaktır.

Bölge seminerlerinde bir kere daha görüldü ki, seminer sonunda yapılan değerlendirmeler, daha sonraki seminerler için öğretici olmaktadır. Bu değerlendirmelerde, hem konuların saptanması ve yürütümünde alınacak önlemler ortaya çıktığı gibi, hem de seminerin daha yararlı kılınabilmesi için merkezi ve yerel düzeyde gerek seminerin yürütümü ve gerekse örgütlenmesi konularında dikkat edilmesi gere-

ken noktalar da daha bir somutlanmakta ve aydınlanmaktadır.

Özellikle bu ilk bölge seminerleri deneyimizden sonra rahatlıkla şu konuları saptayabiliriz: Öncelikle örgütümüz içinde bölge seminerleri için her düzeyde ve yeteri kadar arkadaşımız yetişmiştir. İkincisi, örgütlerimiz gereksinim duydukları konuları saptarken ve tartışırken kendi eylemlerinde karşılaştıkları sorunların ideolojik derinliğini kavramakta ve çözüm yolları bulabilmek için teorik yeterliliklerini hangi önlemlerle artırabileceklerini doğru ve tutarlı olarak görebilmektedirler. Başlangıçta çok tartışılan nasıl kitap okuyacağız, seçimi neye göre yapacağız gibi sorular gündemimizin dışına çıkmıştır ve bu konuda yeterli açıklık kazanılmıştır. Bir diğer önemli nokta da Parti yayınlarının merkezde hazırlanıp örgüte sunulan bir çalışma olmadığı, bu yayınların işlevini artırabilmek için her düzeyde katkının gerektiğinin giderek daha açık bir bilinç haline gelmesidir. Böylece parti yayınlarının okunup değerlendirilmesi ve ele alınan konuların zenginleştirilmesi ve işlevlerini artırabilmek için eleştirilerek öneriler hazırlanması giderek seminerlerde daha çok öne sürülmeye ve somutlanmaya başlamıştır.

Böylece ikinci büyük kongre öncesinde geldiğimiz noktayı şöylece ifade edebiliriz. Özellikle eğitim konusunda pek çok eksiğimiz olmasına karşın artık sorunu nasıl ele alacağımızı ve nasıl üstesinden geleceğimizi kavramış bulunuyoruz. Bundan sonrası için söylenebilecek olan, bu konuda daha çok mesafe almak ve bilince çıkmış bu açıklığı daha çok somutlamak ve geliştirmektir.

Sıkıyönetim, İlan Ediliş Gerekçesinin Dışına Taşırılmaktadır

«Genel Sekreter Nihat Sargın, Türkiye Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü'nde yapılan arama sonucunda dört öğretim üyesi bir asistan ile memur öğrencilerin bir ihbar gerekçesiyle gözaltına alınmaları üzerine 31.1.1978 tarihli bir bildiri yayınlamıştır.»

«Sıkıyönetim bölgelerinde dernek kapatma ve yayın yasaklamakla başlayan uygulamalar ülkenin zaten çok kısıtlı bir ortamda ancak özverili çabalarla yürütülmeye çalışılan düşün ve kültür yaşamını tümüyle gölgeleyecek boyutlara ulaşmak doğrultusunda gelişmektedir.

«Bunun son örneği bir «ihbar» gerekçesiyle TODAİ Enstitüsünün aranması ve mümtaz bilim adamlarımız ve öğrencilerinin gözaltına alınmalarıdır.

«Sıkıyönetim ortamında faşist güçlerin demokrat, yurtsever, ilerici ve genellikle sol kuruluş ve kişilere karşı nice asılsız ihbarlarının birbirini kovaladığı konusunda geçmiş dönemlere ilişkin acı izler ve anılar belleklerde henüz tazeliğini korumaktadır. Bu dönemde faşistlerce aynı yolun tutulduğu ve tutulmaya devam edileceği görülmektedir.

«Bu bakımdan alınan her ihbarın asgari ciddiyeti konusunda bir veri elde etmeye yönelik araştırma ve incelemede bulunmaksızın, sırf ihbar var diye yapılacak uygulamalar ve meşhur deyimiyle «operasyonlar» maksat ne olursa olsun, geri dönülemeyecek vahim hatalardan ve böyle asılsız ihbarı iş edinmiş olanların karanlık emellerine ulaşmalarına yardımcı olmaktan başka sonuç vermez. Nitekim, şu anda Elazığ İl Başkanımız da böyle bir ihbarla ve gülünç bir iddia ile gözaltındadır.

«Elinde veya evinde kitap, dergi bulundurdu diye kovuşturmaya uğramaktan asılsız ihbarlarla gözaltına alınmalara kadar bu ve benzeri uygulamaların sürdürüleceği kuşkusu yaygındır. Böylece, sıkıyönetim ilan ediliş gerekçesinin ve yalnız ve yalnız buna bağlı olması gereken uygulamalarının dışına taşırılmak, demokrasiye, ilericiliğe, sola karşı bir harekete dönüştürülmek durumundadır.

«Hiç hatırdan çıkarılmaması gereken şudur: Pusular, saldırılar, bombalar, cinayetler kitap ve dergilerle yapılmadı; «yaygın şiddet eylemleri»ni bilim adamlarımız gerçekleştirmedi. Kahramanmaraş olaylarını da demokratlar, ilericiler, sosyalistler yaratmadı. Tersine nice örnekleri görüldüğü üzere katliama uğrayan, pusu kurularak yaralanan, öldürülen ülkemizin önde gelen bilim adamları, hukukçuları, demokratlar, ilericiler, sosyalistler oldu. Şişli meydanından Bahçelievlere kadar sadece Partimizin verdiği şehitler kaçı buldu?

«Oysa, sıkıyönetimin iki aylık süresini yarısından fazlası geçtiği halde, «yaygın şiddet eylemcilerinin», Kahramanmaraş olaylarının yaratıcılarının ve baş sorumlularının, bunların arkasındaki faşist, karanlık güçlerin su yüzüne çıkarıldığını ve haklarında yasal kovuşturmaya gidilerek tutuklandıklarına henüz tanık olmuş değiliz.

«Tekrar ediyoruz. Sıkıyönetimin ve uygulamalarının birinci derecede sorumlusu Başbakan Ecevit ve onun Hükümetidir. Sıkıyönetimi ilan ediliş gerekçesinden saptırma girişimlerini önleyecek ve asılsız ihbarlarla demokrasiye karşı yönelecek yerde, yaygın şiddet eylemlerinin ve Kahramanmaraş katliamının görünür ve perde arkası gerçek sorumlularını ortaya çıkarmak ve adalete teslim etmek doğrultusunda harekete geçirmek birinci derecede onun görevidir. Kendi kendisiyle tümüyle ters düşmek istemiyorsa bu görevi ivedilikle yerine getirmek zorundadır.»

Alevi-Sünni Ayrılığı Yaratılarak Yeni Provakasyonlar Hazırlanmaktadır

«Malatya, Sivas, Kahramanmaraş gibi illerimizden sonra yeni bazı illerimizde de faşist odaklarca hazırlanmakta olan saldırı ve provakasyonları görüşen Başkanlık Kurulu, seçilen illerin başlarında yer alan Amasya iline incelemeler yapmak üzere bir merkez heyeti göndermiştir. Merkez Basın Bürosu Sekreteri Gündüz MUTLUAY konuyla ilgili aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.»

«Partimiz Merkez Yönetim Kurulu 14 Ocak 1979'da yayınladığı bildiride faşist güçlerin mevzilerini sağlama bağlayarak militanlarını sıkıyönetim bölgeleri dışına kaydırıp yeni provakasyonlar ve katliamlar düzenlemek için hazırlıklara başladıklarına dikkati çekmişti. Saldırı ve provakasyonlar düzenleyerek demokratik hareketin gelişkin olduğu illerde, etnik kökenleri ve mezhep farklılıkları olan yurttaşlarımızın yaşadığı illeri de sıkıyönetim bölgesi içine almak ve tüm ülke düzeyinde demokratik hak ve özgürlükleri boğmak amacında olan faşist odaklar bu planlarını adım adım geliştirmektedirler.

«Amasya ilimiz ve çevresi de bu provakasyon için seçilen merkezlerden biridir. Amasya merkez, Gümüşhacıköy, Merzifon, Suluova ve Taşova ilçelerinde meydana getirilen olaylar bu tertibin hazırlıklarıdır. Son günlerde ardarda Partimizin il ve ilçe binalarıyla, TÖB-DER ve öteki ilerici örgüt bina ve üyelerine saldırılar düzenlenmiş, bu arada Savcı İsmail Değer İnal öldürülmüştür.

«Alevi-Suni ayrılığı yaratılarak, suni yurttaşlar kışkırtılmakta, Malatya, Sivas, Kahramanmaraş gibi toplu katliama varacak bir provakasyon hazırlanmaktadır.

«Partimiz Başkanlık Kurulu Amasya ve öteki il örgütlerimizden gelen bilgileri değerlendirmiş ve faşist odaklarca ilk hedefler arasına alınmış Amasya'ya incelemeler yapmak üzere MYK üyesi Özcan Kesgeç başkanlığında bir heyet göndermiştir.»

Hatay'da Anti-Faşist Güç ve Eylem Birliği Yolunda Olumlu Adımlar

17 Aralık 1978 Antakya Mitingi kitlesel mücadele, örgütlü mücadele açısından anlamlı, önemli bir adımdır. Bu adım iş ve güç birliği yapabilmenin zeminini pekiştirdiği, koşullarını olgunlaştırdığı, kararlı, ısrarlı olunduğunda olumsuzlukların aşılabileceğini, ortak mücadele yapabilmenin sağlanabileceğini gösterdi.

17 Aralık 1978 Pazar günü Antakya'da gerçekleştirilen «Faşist Yuvalar Dağıtılsın, Anti - Demokratik Yasa Tasarılarına Hayır» mitingi, örgütselliği, disiplini, kararlılığı ve coşkusu ile örgütlü birleşik mücadele yolunda önemli kitlesel bir gösteri oldu.

Hatay'da son günlerde artırılan faşist saldırı ve provokasyonlar giderek kitleleri de içine çekecek boyutlara ulaştırılmaya çalışılıyordu. Hatay'ın etnik ve mezhep çelişkilerinden faşist tırmanış lehine yararlanma hesapları merkezi bir planlama içinde adım adım sahneleniyordu. Yapay çelişkilerden yararlanarak faşist tırmanış için önemli sabotaj alanları yaratılmaya uğraşılıyor; bunun yeni Malatya'lar, Elazığ'lar doğuracağı hesaplanıyordu. İşçilerde, köylülerde, esnaf ve öğrencilerde genel olarak tüm halk kitlelerinde tedirginlik, gerilim artırılıyordu. Sık sık çarşı kapatmaya kadar varan olaylar sokak sokak, mahalle mahalle, cadde cadde kesilen yollar, işyeri tahripleri faşist güçlerde moral yükselliği yaratıyor, halk kitlelerinde ilerici, demokrat güçlerde de yılgınlık yaratılmak isteniyordu.

Türkiye İşçi Partililer tasarlanan ve uygulanan planları, yaratılan ve yaratılmak istenen oyunları doğru, zamanında ve yerinde değerlendirdiler. Oyunları bozmak, boşa çıkarmak için dikkatli ve özverili çaba gösterdiler. Anti - faşist güç ve eylem birliği çalışmaları faşist saldırı ve oyunların artması ile hız kazandı. Başta Türkiye İşçi Partisi ve güç birliği çalışması içindeki örgütler olumlu çalışmaların içine girdiler. Dağınıklık süratle azaltıldı. Olabilecek en geniş birliktelik kurulmaya çalışıldı. Uzun ve sürekli yapılan toplantılar somut eylem biçimlerinin ortaya çıkmasına, acil görevlerin bir ölçüde de olsa başarılmasına olanak sağladı. Örgütlü birleşik mücadelenin önemi ve gerekliliği somut olarak eylemlerde görülüyor, kavranıyor, ortak basın bültenleriyle bildiri ve afişler ile gün be gün daha pekişiyordu. Bu çalışmaların olumlu, ilkeli ama esnek seyri var olan tereddütlere, yanılgılara hatta karamsarlığa rağmen gerekli olduğunu, birlikteliği, güven ortamını hazırladı. Faşist güçlerin yarattığı bulanıklık, kargaşa bu birlikte mücadeleyi engelleyemedi, tam tersine pekiştirdi. Örgütlü birleşik mücadele inancı arttı.

CHP'nin «bana dokunmayan yılan bin yaşasın» mantığı ile yürüttüğü tarihsel yanılgısına, küçük burjuva maceracılarının fevri çıkışlarına rağmen faşistlerin hesapları boşa çıkarılıyordu.

Türkiye İşçi Partisi, İşçi Kültür Derneği, Tüm - Der, Tüs - Der, Ziraat - Der, İplik - İş Temsilciliği, İKD, İGD, SGB, GEB'nin de katılımı ile miting düzenleme çalışmalarına girişen örgüt ve kuruluşlar, civar ilçelerdeki demokratik kuruluşların desteğini hızla aldılar.

Türkiye İşçi Partililerin ısrarlı ve kararlı tutumu ile birlikte olunacak noktalar ortaya çıkarıldı. Tartışmalı geçen toplantılar sonunda olumlu, önemli mesafeler alındı. Şehirde, tüm ilçelerde ve köylerde yürütülen afiş, duyuru, bildiriler, hoparlör ile yapılan anonslar geniş ilgi gördü. Türkiye İşçi Partililer bir yandan ortak çalışmalara katılırken, bir yandan da köy gezileri düzenliyor, partililer köylerde coşku ile karşılanıyorlardı.

Faşistlerin bir hafta süreyle yaptığı «mitinge saldıracağız» balonu tutmadı. Mitinge katılımı azaltmadığı gibi işçi ve emekçi kitlelerdeki kararlılığı, öfkeyi artırdı. Bireysel terörcü grupcuklar herzamanki gibi birlikte tavır ve tutum içine girmeyi reddettiler. Kendi kendilerini dışladılar. Bu grupların etkin göründükleri okullardan öğrenci gençler de dağınık ve düzensiz de olsa önemli bir kesim miting alanında yer aldı, saygılı ve sessizce mitingi izledi.

Binlerce işçi, köylü ve emekçinin yer aldığı mitingde kadın emekçilerin çokluğu ayrıca dikkat çekiyordu. Yerleşimdeki disiplin bir iki kişilik aykırı davranış dışında ortak sloganların hakimiyeti, ayrıcalıklı tavır alanların bizzat kendi arkadaşları tarafından engellenmesi, mitinge katılanların coşku ve güvenini bir kat daha artırdı.

Türkiye İşçi Partililer gerek yaşlı, genç, kadın ve çocukları ile ortak sloganlardaki coşkulu ısrarı, yığınsallığı, örgütlülüğü ve disiplini ile dost ve düşmanın dikkatini çekiyordu. Faşist yuvaların dağıtılması talebi yükselirken, anti - demokratik yasa tasarıları protesto ediliyordu. Daha da önemlisi faşizme karşı birleşik mücadelenin örgütlü ve kitlesel yürütülmesine inanç bir kat daha pekişiyordu.

17 Aralık 1978 Antakya Mitingi, kitlesel mücadele, örgütlü birleşik mücadele açısından anlamlı önemli bir adımdır. Bu adım iş ve güç birliği yapabilmenin zeminini daha da pekiştirdi. Koşullarını olgunlaştırdı. Kararlı, sebatkar olunduğunda nisbi sayılabilecek olumsuzlukların aşılabileceğini, ortak mücadele yapabilmenin daha da kısa sürede ve kolayca sağlanabileceğini gösterdi.

Elazığ İl Başkanı'yla İlgili Olarak İçişleri Bakanına Çekilen Telgraf

Elazığ İl Başkanı Necati Demirel'le ilgili olarak genel sekreter Nihat Sargın İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş'e aşağıdaki telgrafı çekti:

Dün öğleye doğru Partimizin Elazığ İl Başkanı Necati Demirel arkadaşımız Elazığ Üniversitesinden jandarma elbiseli insanlar tarafından sıkıyönetimce istendiği gerekçesiyle alınmış ve o andan itibaren izi bulunamamıştır. Dün ve bugün il yöneticilerimizin yaptıkları üst üste başvurulara karşı sıkıyönetim emniyet yetkilileri böyle bir emir vermediklerini ve kendilerinde böyle bir kimsenin bulunmadığını ısrarla belirtmişlerdir. Bu iddialarında bilerek bir zuhul yoksa arkadaşımızın jandarma elbisesi giymiş faşist komandolar tarafından kaçırılmış olmasında nve hayatından endişe duymaktayız. Olaya ivedi el konularak gerçek durumun aydınlanması ve arkadaşımızı alıkoyan veya kaçıranlar hakkında derhal kovuşturmaya geçilmesi hususunda emir ve müsadelerinizi rica ederim. Saygılarımla.

Genel Merkezimiz, Elazığ İl Başkanı'yla ilgili olarak gerekli tüm politik ve hukuki girişimlerde bulundu. Arkadaşımızın sıkıyönetimde olduğu öğrenildi.

Not : Çark Başak'ın baskıya girdiği günlerde arkadaşımız serbest bırakıldı.

Giresun İl Örgütü'nün Bildirisi

İŞÇİ, KÖYLÜ VE TÜM EMEKÇİLER, FAŞİZMİ EZMEK İÇİN İLERİ!

Burjuva Partilerinin ülkeyi yönetmekte acze düştüğü ve çare olarak SIKIYÖNETİME başvurduğu şu sıralarda, Faşist odakların yeni sıkıyönetim bölgeleri oluşturmaya çalıştıkları açıkça ortadadır.

Bir yıl kadar önce iktidarı sermayenin MİLLİYETÇİ CEPHE Partilerinden devir alan sermayenin Sosyal Demokrat Partisi, bugün burjuvazinin çıkmazını ve ülkeyi yönetmedeki acizliğini sergilemektedir.

İşçi ve emekçilerin oyunu alarak iktidara gelen ve hükümetin sorumluluğunu taşıyan C.H.P. adım adım gerileyerek en son Faşist hareketin isteğine uyarak sıkıyönetim ilân etme çizgisine gelmiştir.

Oysa sıkıyönetimler çözüm değildir. Çözüm İşçi sınıfının Partisi öncülüğünde tüm emekçilerle birlikte iktidara gelip Sosyalizmi kurmasındadır.

Bu bakımdan her dönemde işçi, köylü ve tüm emekçilerin aleyhine işleyen sıkıyönetim sol hareketi baskı altına almak görevini bugün de yerine getirmeye çalışmaktadır.

Öte yandan sıkıyönetim bölgelerindeki görevlerinin bir bölümünü diğer yörelere kaydıran Faşist cinayet şebekelerinin hedef olarak Trabzon ve Giresun'u da seçtikleri gözlenmektedir.

Nitekim tüm ülkede olduğu gibi, C.H.P. iktidarının gözleri önünde ilimizde de saldırıya geçen Faşist hareket, solcu derneklere bombalı saldırı düzenleyecek boyutlara ulaşmıştır.

Faşist terörün ilimizdeki ilericilere ve bu arada GENÇ-DER'e yöneltti̇ği menfur saldırı faşist tehlikenin boyutlarını ortaya koymaktadır.

Yine faşist terör Espiye - Yağlıdere Halk Odasını basacak güce ulaşmıştır.

Bir yandan GENÇ-ÖNCÜ yönetim kurulu üyesi bir arkadaşımız polisin gözü önünde saldırıya uğramakta diğer yandan T.İ.P. Giresun il yönetim kurulu üyemiz Mustafa Oksal arkadaşımıza tehdit mektubu gönderilerek Partiden istifa etmediği taktirde öldürüleceği ihtar edilmektedir.

Buna rağmen ne GENÇ-DER'e ne Söken Spor'a yapılan bombalı saldırıların ve ne de partili arkadaşlarımıza yapılan saldırıların failleri bulunmaktadır.

Çünkü bulunmak istenmemektedir.

Giresun Valiliği ve Emniyeti faşist terör karşısında seyirci kalmaktadır. Şehrin güvenliği (!) POL-BİR'li polislerin eline teslim edilmiş görünmektedir. POL-BİR şehrin ana caddesinde büyük paralarla bina tutabilmekte ve mevzilenmektedir.

Bu durum ise açıkça ilimizin güvensizliği demektir. POL-BİR üyesi polisler ilericileri kaçırmakta, tehdit etmekte ama sonra da serbest bırakılmaktadır. Öte yandan görevini yapan POL-DER'li polisler ise C.H.P. iktidarınca açığa alınmakta ve pasif görevlere atanmaktadır.

Bütün bunlar karşısında Faşist harekete tüm yurtta olduğu gibi ilimizde de GEÇİT VERMEME, işçi, köylü, esnaf, zanatkâr ve tüm çalışanlarla birlikte ilericilerin ve demokratların acil görevleridir. Faşist hareketi ilimizde yaşatmamak görevimizdir.

Bu nedenle: **Gün Faşizme karşı omuz omuza mücadele günüdür.**

Gün Faşizme karşı ortak eylem günüdür.

Yaşasın tüm demokratik güçlerin eylem birliği.

Faşizmi ezeceğiz.

Abdi İpekçi İçin Milliyet Gazetesine Çekilen Telgraf

Genel Başkan Behice BORAN, uğradığı silahlı saldırı sonunda hayatını yitiren Milliyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi için Milliyet Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne bir başsağlığı telgrafı çekmiştir.

Telgrafın metni aşağıda sunulmaktadır

«Gazetenizin Genel Yayın Yönetmeni ve başyazarı Abdi İpekçi'nin öldürülmesi faşist terörün sıkıyönetim altında da tırmandırılması isteğinin yeni bir göstergesidir. Faşist terörün yok edilebilmesi için onun kaynaklarına, ardındaki gizli güçlere kadar inilmesinden başka çare yoktur. Olmadığı bu cinayetle bir kez daha ortaya çıkmıştır.

«Liberal bir yazara dahi tahammül etmeyen zorba güçler Türkiye'yi demir pençe altında inletmek peşindedirler.

«Milliyet çalışanlarına başsağlığı ve faşizme karşı demokratik özgürlükleri savunma mücadelesine etkin katkılarını dilerim.»

BİR ÇALIŞMA EKİBİ RAPORU

«Sanayi bölgelerinden bir büyük ilimizdeki bir çalışma ekibinin 5 ay önce ilçesine verdiği raporu örnek alarak yayınlıyoruz.»

EKİBİMİZİN DURUMU

a) Ekibimizin çalışma alanı tekstil işkolunda; yabancı sermaye oranı yüksek bir özel sektör kuruluşu. Vardiyalar halinde çalışmakta. Bunun dışında bir de gündüz postası var. Sekiz kişiden oluşan ekibimizde üç aday üye arkadaşımız var. A,B,C,D ve gündüz postalarından yalnızca A postasında ekip üyesi bulunmamakta. Ekip üyelerinden iki arkadaş temsilci, iki arkadaş da idari personel pozisyonunda, biri teknik diğeri büro elemanı olarak sendikasız çalışmakta. Ayrıca, ekipte görevli olmamakla birlikte işyeri baştemsilcisinin de parti üyesi olduğunu belirtmek gerek. Ekibimizin çevresinde küçümsenmeyecek nitelik ve nicelikte geniş bir sempatizan topluluğu oluşmuş durumda. Bu sempatizanlar arasında kısa sürede partili olabilecek nitelikte gördüğümüz arkadaşlarla birlikte, ilişkilerini bağış vererek, yayın alarak; sempatizanlara açık toplantılara katılarak v.b. yollarla sürdürmek isteyen arkadaşlar bulunmakta. Bunların yanında hemen her ekip üyesinin çevresinde henüz politik ilişkilere girilmemiş ama sürdürülen kişisel ilişkiler açısından umut verici gelişmeler gösteren emekçiler var. Ekibimizin, kurulduğundan bu yana bu tür kişisel ilişkiler üzerinde önemle durduğunu söyleyebiliriz. Örgütümüzde çeşitli yollarla sürekli belirtildiği gibi, özellikle işyerimiz gibi büyük çoğunluğun politize olmadığı bir alanda, partinin niteliğinin orada bulunan parti üyesinin niteliğiyle çakıştığını; bu yüzden tutarlı bir kişiliğe sahip olmanın ne denli önemli olduğunu sürekli vurguladık. Bugün çevremizdeki kişilerden güven duymayan, en azından bunu içtenlikle söyleyebilecek bir tek kişinin bile bulunmadığını, her ekip üyesinin sayılan ve sevilen kişiler olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu arada partiye karşı bazı kişilerin «tek kötü tarafları TP'li olmaları» şeklinde bir söz sarfettikleri oldu bazı ekip üyelerine.

Çalışmalarımıza ilişkin bazı somut örnekleri şöyle sıralayabiliriz:

— Sarı sendika üyelerinin azınlıkta olduğu, yetkinin Tekstil'de bulunduğu işyerimizde sendikaya, yeni işbaşı yapan bir işçiyi baştemsilci arkadaşımız üye yaparken, bir Teksif militanı tarafından engellenmek istendi ve olayda kaba kuvvet uygulandı. Her ikisi de disiplin kuruluna verildiler. Baştemsilci arkadaşın 17. maddeden işine son verilmesi söz konusuydu.

Bu durumda ekip üyeleri çalışmaya koyuldu. Ekip üyesi temsilci arkadaşların sendikada yoğun çaba göstermeleri sonucu eylem kararı aldırtıldı. Bu arada tüm ekip üyeleri işyerinde potansiyeli yükseltmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Disiplin Kurulunun toplanacağı gün işçiler yemeğe gitmediler. Bu eylem bir tek fire vermeksizin tüm Tekstil üyeleri tarafından coşkuyla gerçekleştirildi. Sonuçta baştemsilci arkadaşımızın işbaşı yapması, diğerinin ise işine son verilmesi kararı alındı.

— Şu anda biri aday üyemiz durumunda bulunan iki sempatizan arkadaşta çalışma koşullarından ötürü yılgınlık oluştuğu görüldü. Bu arkadaşlar işi bırakmak istediler. Ekip üyelerinin uğraşısı sonucu bu arkadaşlar işten ayrılmaktan vazgeçtiler, Mücadelenin önemini kavradılar.

— Tekstil'in tutarsızlığı, güven vermekten uzak oluşu nedeniyle politize olmamış birkaç işçinin sendikadan ayrılmak istemesi üzerine ekip üyelerimiz bu arkadaşlarla ilişkiye geçtiler ve olumlu sonuçlar alındı.

— Ekibimiz iyi niyetli ve dürüst Teksif üyeleriyle ilişki içinde. Bunlardan biri sürekli bağış veriyor, yayın alıyor ve çağrıldığı toplantılara geliyor. Yine Teksif üyesi bazı üyeler «NATO'ya Hayır» kampanyamız sırasında imza verdiler, ilgili kitabı ve diğer yayınları aldılar, bağış yaptılar. Bunlarla kişisel ilişkilerimiz olumlu bir şekilde sürmekte.

— Ekibimiz pek düzenli olmamakla birlikte sempatizanlara yönelik aile ziyaretleri yaptı. Evlenme töreni, hastalık, aileleriyle ilişki kurma gibi nedenlerle yapılan bu ziyaretlerde önemli kazanımlarımız oldu. Bazı işçi arkadaşların eşleri de sempatizan durumuna geldi. Birisi bir konuşma sırasında «Görevi önce ben okumak istiyorum, ama fırsat vermiyor» diyordu, kocasını kasdederek.

— Bir ekip üyesi arkadaşın yayın dağıtırken işveren yanlısı kişiler tarafından kendisine güçlük çıkartılması üzerine orta yaşlı bir işçi kadının gazeteleri alıp gereken yere götürmesi de, çalışmalarımızın bir boyutunu göstermesi bakımından belirtilmesi gerek sanıyoruz.

Karşılaştığımız bir takım olumsuzlukları da şöyle belirtelim:

— Kadın işçilerin çoğunlukta olduğu işyerimizde, bu işçilerle ilişki kurmada güçlükler görülmekte. Düzenin sindirme politikası kadınları daha çok etki altına aldığından buna küçük burjuva özendiriciliği de eklenirse, bu alanda ilerlemek yoğun çaba ve zaman gerektirmekte.

— Tekstil'de oluşan olumsuzluklar bir ölçüde temsilci arkadaşlarımıza da yansımakta ve zaman zaman aktivitelerini kaybetmelerine neden olmakta, bir ölçüde de bilinçsiz kesim tarafından onların yetkilerini aşan durumlardan ötürü kendilerine eleştiri getirilmekte.

— Bir arkadaşımızın kadın işçilerle sohbeti sırasında dini inançları konusunda kesin ve karşı tavır alarak yanlış bir konuşma yaptığını, bunun olumsuz bir etki bıraktığını gördük.

b) Ekip üyeleri arasındaki ilişkiler giderek olumlu yönde gelişmektedir. Bu gelişme ekibin çalışmasına da yansımakta, ekip üyeleri arasındaki haber alış verişi daha düzenli bir duruma gelmektedir. Ancak bir çok aksaklıklar da sürüyor. Ekip üyelerinin çalışma saatlerinin çok çeşitli olması ekip toplantılarının tam katılımla gerçekleşmesini güçleştiriyor. Bu güçlüklere özellikle kadın üyelerin karşılaştığı, —ki ekip üyelerinin dördünü kadınlar oluşturuyorlar— ailevi güçlükleri de eklemek gerek. Bu sonuncu güçlüğü gidermek için bazı girişimlerimiz olduysa da buna gereken önemi verdiğimiz söylenemez. Sempatizanlara yönelik yaptığımız aile ziyaretlerinin bile çok altında kalan ekip üyesi ailelerine ziyaretlerimiz oldu. Bunun olumsuz etkilerini fazlasıyla gördük. Tüm ekip üyeleri şu anda bunun bilincine varmış, ekip üyelerinin birbirleriyle yakın ilişki içinde olmalarının ne denli önemli olduğunu kavramış durumda. Bundan sonra bu tür ilişkileri ön plana çıkarmak kararı içindeyiz. Yaptığımız az sayıdaki ev ziyaretlerinden sonra olumlu gelişmeler görüldü. Ancak belirtildiği gibi çok kısıtlı sayıda olması yüzünden gelişme göstermedi. Bu arada toplantıların tam zamanında başlamaması işlerlik kazandıramadığımız olumsuz yaularımızdan bir diğeri. Son zamanlarda ekipte görev dağılımına girildi. Başkan ve başkan yardımcısının dışında bir yayın sorumlusu, bir de eğitim programlayıcısı arkadaş seçildi. Bu konuda uzun süreli bir uygulamamız olmadı. Ancak önemli bulduğumuz bazı noktalar şunlar.

— Yayın sorumlusu arkadaşımız uzun süredir görev yapmakta. Görevi, yayınların alınıp dağıtılmak üzere ekip üyelerine verilmesi, satış denetiminin yapılması şeklinde. Arkadaşımızın bu görevi üstlendiği ilk zamanlarda, sanki yayın konusunda tüm yapılacakların sorumlusu oymuş gibi davrandı ekip üyeleri. Satışla, dağıtımla pek ilgilenilmedi. Ekibimize ayrılan GÖREV'lerden satılamayanların sayısı artmaya başladı. Bu durumda gereken önlemi aldık. Arkadaşlara sorumluluklarını, herkesin kendi etki alanındaki kişilere Görev dağıtımıyla sorumlu olduğunu vurguladık. Görev alacak sempatizanlar isim isim saptandı. Bu uygulama sonunda Görev'in hızla tükenmeye başladığını, paralarının düzenli toplandığını gördük. Aynı uygulamayı sürdürmeye kararlıyız.

— Eğitim programlayıcısı arkadaşımız şimdilik yalnızca haftanın güncel olaylarını hazırlayıp sunmakla görevli. Bu görevi verdiğimizde de güncel olaylara ve diğer eğitim konularına herkesin hazırlıklı gelmesi gerektiğini ve konuların tartışarak görüşülmesi gerektiğini söylemiştik. İki toplantıda uygulayabildiğimiz bu biçim, ilk toplantıda yine bir aksaklık çıkardı. Bu kez yalnızca, bu arkadaşımız hazırlıklı gelmiş, diğer ekip üyeleri ise olayı haber bülteni dinlemek şeklinde değerlendirmişti. Bu nokta hatırlatıldıktan sonraki toplantının daha canlı ve verimli geçtiğini gördük.

c) Ekip içinde aile ziyaretlerinin son derece yetersiz olduğunu söyleyebiliriz. Bu ziyaretlerin yetersizliği de ailevi sorunların sürekli gündemde olmasını getirdi. Süreklilik kazanmadığı için de yararı pek olmadı. Bunun dışında bir sorunla karşılaşmadık. İki ekip üyesinin eşiyle partide görüştük. Bu görüşmeler sonucunda, ilişkiler sürdürülürse çalışmalarımızın çok daha ileri boyutlara ulaşabileceğini, bu arada ekip üyesi arkadaşların evde bir sosyalistin olması gereken biçimde davranmadığını, söz gelişi eşi de aynı koşullarda çalıştığı halde ev işleri ve çocuk bakımıyla kendisinin hiç ilgilenmediğini, bunun oldukça kötü izlenim bıraktığını ve partimize karşı tavır almalarına neden olduğunu gördük. Bu nokta üzerinde ısrarla durulması gerektiği hanısındayız.

d) Parti çalışmalarından tüm ekip üyelerin aileleri haberdar. Bir üye hariç diğerleri bu konuda güçlükle karşılaşmaktalar. Bunun

nedenleri biraz da yukarıda belirtilenler. Bu konuda çözüm getirme ekip üyelerinin kişisel çalışmalarıyla sınırlı kaldı. Bu da ancak tartışma biçiminde oldu. Özellikle kadın üyelerin toplantıların geç saatlerde bitmesi halinde sorunları büyüdü.

MALİ DURUM:

a) Tüm ekip üyeleri mali sorunların çözümü konusunda çok istekli olmalarına rağmen daha bir süre aynı düzeyden aidat ödeyeceklerini belirttiler.

b) Ekibimizin toplayacağı aylık bağış miktarını 600 TL. olarak saptadık.

YAYINLARIMIZ

a) Görev'in satışı ekip üyelerinin dışında 42, Ekip üyeleriyle birlikte 50. Ancak daha önceki aksaklıklar yüzünden eski sayılarda birikim oldu. Bunu yeni Görev alan kişilere eski sayıları da satma yoluyla gidermeye çalışıyoruz. Arttırmak için tüm ilişkide bulunduğumuz, ilişki kurmaya başlayacağımız kişilere Görev gazetesinin yoğun propagandasını yapıyoruz ve almalarını istiyoruz. Yürüyüş dergisinin abone sayısı ise iki. Bunun nedeni çevremizdekilerin henüz bu dergiyi okuyacak düzeyde olmamaları. Zamanla, hatta kısa zamanda, artış olacağına inanıyoruz.

b) Ekibimizin yayın borcu var. İlçe kongresine kadar tamamını ödemek kararındayız.

c) Parti yayınlarında kadın sorunlarına, özellikle işçi kadın sorunlarına daha fazla yer verilmesi, sosyalist ülkelerdeki kadınların durumları hakkında bilgi verilmesi gerekliği kanısındayız.

Bunun yanında spor konusunun gerektiği biçimde işlenmesi yayınlarımızın bu yolla olabildiği kadar günümüz sporumun yaptığı uyuşukluktan okurlarını kurtarmasını sağlamasını istiyoruz.

EKİP İÇİ EĞİTİM ÇALIŞMALARI VE İDEOLOJİK MÜCADELE

a) Hemen her eğitim çalışmasında ağırlığın parti yayınlarına verildiğini söyleyebiliriz.

b) Eğitim çalışmaları, ekip kurulduğundan bu yana yapılmaya çalışıldı. Ancak son toplantılara doğru daha düzenli hale geldi. Önceleri parti yayınlarından önemli yazıları okumak biçimindeydi. Bunun dışında program ve tüzük üzerinde çalışmalara başlandı. Ancak bu ufak bir bölümün dışında gerçekleştirilemedi. Şu aralarda eğitim çalışmalarımızı üç bölüm halinde yapıyoruz. Birincisinde haftanın güncel olayları bir arkadaşımız tarafından sunuluyor. Mümkün olduğu kadar burjuva yayınlarının yorumuyla parti yayınlarının yorumu karşılaştırılıyor. İkinci bölümde Çark Başak ve diğer yayınlardan önceden belirlenen yazıları okuyup görüşüyoruz. Üçüncü bölüm ideolojik çalışmayı kapsıyor. Bunun birincisi de henüz başında bulunduğumuz program ve tüzüğün özümlenmesi çalışması. Bu çalışmada sırayla tüm ekip üyeleri sunma görevini üstlenecek. Ancak çalışmaların ara ara yoğunlaşması ve bugün içinde bulunduğumuz kongreler döneminde bu çalışmaların bir ölçüde aksadığını ama bunun kesinlikle istem dışı bir aksama olduğunu belirtmeliyiz. Eğitim çalışmalarımızda ideolojik eğitimin yetersiz olduğu kanısındayız, geliştireceğiz.

c) Okumak konusundaki güçlükleri; ailevi sorunlar kadın arkadaşların ev işleri, zaman darlığı, yorgunluk ve bazı önemli kavramları anlayamama şeklinde sıralayabiliriz. Ancak bunların dışında özellikle parti yayınlarının okunmasına gereken önemin verilmediğini gördük. Daha önce tüm Görev alan sempatizanlarla yazıların tartışılması, bu yolla onların daha iyi okumalarını sağlama kararı aldığımız halde, daha kendi üyelerimizin bu işi yeterince yapmadıklarını gördük. Bugün bu büyük hatanın tüm ekip üyeleri farkındalar. Ekipte ise bu konuda yapılan çalışmalar olumlu gelişmeler gösterdi. Ekip üyelerimizin bu konuda daha ciddi davranmak kararında olduklarını gösterdi.

d) Sendikalar ve sendikacılık, günümüzde işçilerin çalışma koşulları ve sosyalist ülke işçileri, işsizlik, sağlık, kadın sorunları, kapitalizm ve emperyalizm konuları saptayabildiklerimiz. Biçimde ise şunu düşünüyoruz. Bütün arkadaşlar konuya çok iyi hazırlanmalı ve önceden saptanmış soru ve açıklamalarla gelmelidirler. Gerektiğinde sunucu tarafından bir arkadaşa belirli yerlerde görüşleri sorulmalı. Çalışma tam bir birlik ve yüksek bir bilgi düzeyinde olmalı.

e) Bugüne dek sempatizanlarla üç sohbet yaptık. Bunların konularını sendikacılık, toplumların bugüne dek geçirdikleri aşamalar ve sosyalizm oluşturdu. Biri ise işyeri sorunlarının çok uzun süre ve büyük bir ilgiyle izlendiği sohbet toplantısı idi. Bundan sonra bu sohbetlerin olayların güncelliği, ve ekip üyelerinin yapacakları araştırma sonucu en çok ilgi duyulan konulara göre yapılmasını ve mümkün olduğunca da periyotlaşmasını istiyoruz. Bu konuda somut bir karar almış değiliz.

EKİBİMİZİN DIŞA DÖNÜK ÇALIŞMALARI

a) Bu konuda çok büyük güçlükle karşılaşmadık. Ancak birkaç ufak tefek tatsızlık oldu. NATO'ya Hayır kampanyası sırasında işçiler arasında karşı çalışma yapıldığını, imza vermemelerini yoksa TİP'liler yüzünden işten atılacakları açıklandı işçilere. Bu arada bizi izleyen «muhbir vatandaşları» tanıdık. Karşı propagandayı yapanlar arasında kendilerine sosyalist diyenlerin de bulunduğunu saptadık. Ancak hiç de nitelikli olmayan bu kişilerin yaptıkları, işçilerin bize duydukları güveni kıramadı, imza vermelerini, yayın almalarını, bağış yapmalarını ve mümkün olan her yerde her sökülüşünde yeniden pullama yapmamızı engelleyemedi. Bu arada temsilci arkadaşların sendikayı kullanarak parti çalışması yaptıkları söylentileri çıkarıldı. Bunu da sendika yöneticileri yaptılar

Bir diğer örnek baştemsilci arkadaşla ilgili olaydan sonra, sarı sendika fabrikanın TİP'in kalesi haline geldiğini, istediklerini yaptıklarını belirtiyor, komünistlere karşı işverenleri uyarıyordu. Bu arada en kolay karalama yolunu da Allahsızlık, dinsizlik meselelerini öne sürmekte buluyorlar.

ANTİ FAŞİST, ANTİ EMPERYALİST BİRLİK KONUSUNDAKİ ÇALIŞMALARIMIZ

Bu konuda eyleme yönelik bir çalışmamız olmadı. Bunu gerektirecek somut bir olayın olduğunu pek söyleyemeyiz. Ancak buna rağmen bunu eksikliğimiz olarak saptadık. İşyerimizde bir ara bozuk sürdüğü halde son günlerde olumlu gelişmeler gösteren ilişkilerimiz çok azınlıkta olan VP'li ve goşist kişilerle oldu. Yalnız bir güç bile olmadıklarını belirtmemiz gerekir. Hatta giderek sıfıra inen bir güç. CHP'lilerle ise ilişkilerimiz her zaman olduğu gibi sürekliliğini korumakta.

ÇEVREMİZDEKİ DEMOKRAT UNSURLARLA İLİŞKİLER

Bu kişilerin tavırları CHP'nin son tutumundan sonra büyük değişiklikler göstermekte. İlişki içinde olabildiğimiz kişiler için olumlu bir gelişme. Partimize duydukları güven giderek artıyor. Hemen herkesin duyduğu ilgi artıyor. Bir çoğunun TİP'ten söz ettiklerini görüyoruz. Ancak örgütlülüğümüzün boyutunu düşündüğümüzde bu kişilerin faşizme taban olma tehlikesini de dikkate alıyoruz. Bunun için gereken her çabanın gösterilmesi gerektiğinin bilincindeyiz.

ÇEVREMİZDEKİ İŞÇİ VE EMEKÇİLER PARTİMİZİ NASIL GÖRÜYOR?

Partimizi güçsüz bulan azınlık bir grubun dışında genellikle olumlu olduğunu ve ilerisi için umut verdiğini söyleyebiliriz.

ÜYE KAZANMA

Yeni üye kazanımı hakkında bir tek sözümüz var. Anti faşist ve kişilik sahibi herkesin üzerinde yılgınlığa kapılmadan çalışmalıyız. Düzenin bıraktığı pisliklerden dolayı onları hiç suçlamadan büyük bir sabır ve mücadele gücüyle davranmalıyız. Her zaman somut sorunlardan kalkarak çözüm yoluna varmalıyız. Bugün bazı başarılarımızı zaman zaman kapıldığımız umutsuzlukları kırarak elde ettik. Başarısızlıklarımızın bir nedeni de bunu yapmadığımız durumlar.

Onların kişisel sorunlarından kaynaklanmanın, içtenlikle, dostça el uzatmanın ve onların güvenlerini kazanmanın ne denli önemli olduğunu gördük.

2. Büyük Kongreye Girerken...

Partimizin İkinci Büyük Kongresi 24, 25 ve 26 Şubat 1979 Cumartesi, Pazar ve Pazartesi günleri İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda toplanacaktır.

Cumartesi günü sabah saat 10.00'-da çalışmalarına başlayacak olan Kongremizin gündemi aşağıdadır:

GÜNDEM

1) Açılış, yoklama, Başkanlık Divanı'nın seçimi (bir başkan, iki başkan vekili, dört sekreter);

2) Merkez Yönetim Kurulu raporunun Genel Başkan ve Genel Sekreter tarafından Kongreye sunuluşu;

3) Komisyonların seçimi:

A — Hesapları ve Bütçe Tasarısını İnceleme Komisyonu,

B — Tüzük'de Yapılacak Değişikliği İnceleme Komisyonu,

4) Merkez Yönetim Kurulu raporu üzerine görüşme:

5) Merkez Yönetim Kurulu sözcüsünün eleştirileri yanıtlaması;

6) Hesapları ve Bütçe Tasarısını İnceleme Komisyonu'nun geçmiş dönem hesapları ile ilgili raporunun görüşülmesi, kesin hesap ve bilançonun onaylanması ve Merkez Yönetim Kurulu'nun aklanması;

7) Hesapları ve Bütçe Tasarısını İnceleme Komisyonu'nun bütçe tasarısı raporunun görüşülmesi ve bütçenin kabulü;

8) Tüzük'de yapılacak değişikliği İnceleme Komisyonu raporunun görüşülmesi ve onaylanması;

9) Karar Tasarılarını İnceleme Komisyonu raporunun görüşülmesi ve oylanması;

10) Seçimler:

A — Merkez Yönetim Kurulu,

B — Merkez Yönetim Kurulu yedekleri,

C — Merkez Disiplin Kurulu,

D — Merkez Disiplin Kurulu yedekleri;

11) Seçim sonuçlarının açıklanması ve kapanış.

Büyük Kongre'mizin ilk gün akşam oturumu geleneksel Parti gecesine ayrılmıştır.

2. Büyük Kongre'ye 130'un üstünde delege katılıyor.

2. Büyük Kongre'ye girerken 53 il çevresinde örgütlenmiş, bunun da 40' ında İl Yönetim Kurullarımız var durumda. İlçe Yönetim Kurulu sayımız ise 279'dur.

2. Büyük Kongre öncesi 36 il, 233 ilçe kongresi yaptık. 1. Büyük Kongre öncesi 26 il, 76 ilçe kongresi yapmıştık.

2. Büyük Kongre'ye girerken seçilmiş yerel yönetici sayısı yedekler ve denetçiler hariç 1425'dir. 1. Büyük Kongreye girerken bu sayı 640'dı.

DUYURU

Merkez Yönetim Kurulumuzun 4 Şubat 1979 gün ve 63/1 sayılı karar örneği aşağıdadır:

«Kurulumuzun 20.1.1979 günü 62/1 sayı ile aldığı ve seçimlere katılmak bakımından da büyük önem taşıyan 'Ocak sonuna kadar tam teşekküllü Il sayımızın elden geldiğince artırılması için mümkün olanın yapılmasını' öngören kararı gereğini, büyük özveriyle önceden tahmin edilen sayıyı da aşarak gerçekleştiren Parti Örgütünün kutlanmasına oybirliği ile karar verildi.»

Bu karar gereğini kıvançla yerine getiririm.

Nihat Sargın
Genel Sekreter

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına **Behice BORAN** / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: **Gündüz MUTLUAY** / Ayda bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21 - 3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel.: 22 86 20 / Abone: 12 sayı için 60.— TL. Avrupa Abone: 12 D.M. / Dizgi-Baskı: **Kent Basımevi**, 26 77 33 Cilt: **Dostlar Mücellithanesi** 26 31 23 / Son Baskı Tarihi: 21 Şubat 1979